

Viễn cảnh thị trường dầu mỏ thế giới



Lần đầu tiên trong lịch sử, dầu trên thị trường thế giới có mức giá âm và về lý thuyết người bán phải trả tiền cho người mua để mong người mua mang bớt dầu đi. Thị trường dầu chưa từng rơi vào tình cảnh bi đát như hiện nay và tương lai cũng âm ảm không kém.

○ THUY DƯƠNG

Nguyên nhân giá dầu giảm chưa từng thấy

Theo tờ New York Times, giá dầu thô ngọt nhẹ WTI (Tây Texas) của Mỹ giảm hơn 50 USD/thùng trong phiên giao dịch ngày 20.4 (giờ Mỹ), kết thúc phiên ở ngưỡng -37,63 USD/thùng. Đây là lần đầu tiên giá dầu ở mức âm và một nguyên nhân là thừa cung.

Giá dầu giảm mạnh còn một phần do cách định giá và cách giao dịch mật hàng đặc biệt này. Khi thương nhân bán dầu, họ bảo đảm giao dầu trong một thời điểm tương lai. Bình thường thì chênh lệch giá giữa dầu giao tháng tới và tháng sau nửa tương đối nhỏ. Tuy nhiên, vào phiên 20.4, một ngày trước khi hợp đồng giao tháng 5 đáo hạn, dầu mỏ trở nên vô giá trị, còn dầu giao tháng 6 cũng giảm mạnh nhưng chưa tới mức như dầu giao tháng 5. Mức giá khác nhau này phản ánh quan điểm của thị trường về giá trị hiện tại của dầu thô.

Theo ông Antoine Halff, thành viên sáng lập công ty nghiên cứu Kayros, sự chênh lệch giá trên cho thấy thị trường dầu đang cực kỳ căng thẳng và đó là dấu hiệu mất cân bằng cung-cầu thực sự.

Không khó để nhận thấy nhu cầu dầu mỏ đang sụp đổ do dịch Covid-19. Bất chấp thỏa thuận cắt giảm sản lượng của Saudi Arabia, Nga và một số quốc gia, thế giới đang hết

chỗ chứa lượng dầu được khai thác hàng ngày - 100 triệu thùng/ngày. Đầu năm 2020, giá dầu ở mức trên 60 USD/thùng, nhưng tới ngày 17.4, một thùng dầu chỉ có giá 20 USD rồi sau đó lao xuống mức âm. Giá dầu WTI có lúc còn rớt tới mức -40,32 USD/thùng trước khi đóng phiên giao dịch ở mức -37,63 USD/thùng.

Sự sụt giảm choáng váng của giá dầu là kết quả của những bất thường trên thị trường dầu, nhưng nó cũng cho thấy tình trạng hỗn loạn của ngành dầu mỏ khi đại dịch Covid-19 khiến kinh tế thế giới tê liệt.

Các nhà máy lọc dầu không muốn biến dầu thành xăng, diesel và các sản phẩm khác vì hầu như không mấy ai đi chuyển hoặc đi máy bay trong tình hình dịch Covid-19 hiện nay. Giao thương quốc tế cũng giảm mạnh. Các công ty đang trữ dầu cả ở trên tàu chuyên dụng và bất kỳ góc ngách, xô xình nào có thể tìm được.

Theo các chuyên gia năng lượng, thế giới có thể dự trữ khoảng 6,8 tỷ thùng dầu và gần 60% kho dự trữ đã đầy dầu.

Kho giải quyết vấn đề thừa cung

Trong bối cảnh nhu cầu đi lại và giao thương trong đại dịch Covid-19

Tương lai ngành dầu

Nhà phân tích Jason Gammel tại Công ty Jefferies cho rằng ngành dầu mỏ đang đối mặt với triển vọng vì mô ám đạm nhất mà ông từng chứng kiến.

Các chuyên gia cho rằng Mỹ sẽ hết khả năng trữ dầu trong hai tuần nữa và tình trạng giảm tiêu thụ dầu ở Mỹ sẽ còn gia tăng. Trong khi số người thất nghiệp ở Mỹ tăng vọt dẫn tới nhu cầu lái xe giảm dần, tình hình thị trường dầu sẽ chỉ xấu hơn từ bây giờ. Kể cả trong giai đoạn nhu cầu đi lại đạt đỉnh trong những tháng hè, mức cầu về xăng cũng sẽ bị tổn hại.

Mức giá âm xảy ra sau một quá trình tích tụ của nhiều yếu tố như cuộc chiến giá dầu, đại dịch và kinh tế suy giảm. Diễn biến kỳ lạ này có thể nhanh chóng bị lãng quên khi các thương nhân tập trung vào hợp đồng giao tháng 6. Dù hợp đồng giao tháng 6 có vẻ không bị đắt như tháng 5 nhưng mức giá 20 USD/thùng sẽ là mức mà hầu hết công ty dầu không thể trụ lâu. Ngoài ra, mức giá 20 USD/thùng có thể sẽ không phải là giá sàn và sẽ còn giảm nữa.

Do đó, Tổng giám đốc điều hành Công ty Schulumberger, ông Olivier Le Peuch cho rằng quý II năm nay có thể sẽ là thời kỳ bất ổn nhất, gián đoạn nhất mà ngành dầu mỏ từng chứng kiến.

Tình hình dịch bệnh khiến các nhà phân tích liên tục rà soát lại dự báo giá dầu và ngày càng nhiều người nhận ra rằng cú sốc với nguồn cung sẽ kéo dài hơn dự kiến. Nhu cầu dầu toàn cầu sẽ hầu như không thể bật lại mức 100 triệu thùng/ngày trong tương lai gần, nếu không muốn nói là không thể.

Các kho trữ dầu trên thế giới đã gần đầy nên các công ty đang trữ dầu cả ở trên tàu chuyên dụng và bất kỳ nơi nào có thể tìm được

ở mức thấp như hiện nay, sẽ khó nhanh chóng giải quyết được vấn đề của ngành dầu mỏ. Cơ sở hạ tầng dầu mỏ rất phức tạp và không dễ dàng ngừng sản xuất.

Đóng cửa giếng dầu và sau đó khởi động lại khi nhu cầu dầu tăng trở lại không đơn giản và đòi hỏi nhiều nhân lực, thiết bị tốn kém, có khi còn tốn kém hơn là trả tiền cho người mua dầu. Không phải lúc nào mở dầu cũng trở lại sản lượng trước khi đóng.

Ngay cả việc cắt giảm sản lượng cũng không giúp gì cho thị trường dầu. Mỗi tuần trước đó, người ta còn chút lạc quan với ngành dầu. Tổ chức Các nước xuất khẩu dầu mỏ, Nga và một số nhà sản xuất (OPEC+) cho biết sẽ cắt sản lượng 9,7 triệu thùng/ngày, tương đương 10% sản lượng dầu toàn cầu và là mức cắt giảm lớn chưa từng thấy. Tuy nhiên, mức cắt giảm kỷ lục này không mang nhiều ý nghĩa.

Các động thái cắt giảm nói trên có thể hỗ trợ ổn định thị trường nhưng phải mất hàng tháng mới có tác động. Tình cảnh bi đát của ngành dầu đang buộc các nhà hoạch định chính sách Mỹ phải cân nhắc can thiệp mạnh hơn.

Vất vả giáo viên công nghệ thông tin



Cây bút truyện ngắn tài năng

Mất việc, nữ công nhân lương tuổi khó tìm việc mới

Con nuôi giải phóng



Giếng làng một thuở

Linh diệu - Nỗi lòng đau đáu với thiên nhiên

Gia Lộc triệt phá nhiều ổ nhóm trộm cắp

Viễn cảnh thị trường dầu mỏ thế giới

Kỳ công "gột" trâu chọi

Ở ven đê sông Thái Bình đoạn thôn Cặp Nhất, xã Tiên Tiến (TP Hải Dương) có một trang trại nuôi trâu chọi nổi tiếng. Nơi đây mỗi năm cho ra lò hàng trăm con trâu cho các xóm chọi, thu về tiền tỷ.



Một góc trang trại nuôi trâu chọi của gia đình anh Thiệu (ảnh to). Huấn luyện trâu chọi (ảnh nhỏ)

Vì sao giá cát xây dựng tăng đột biến?

Nhu cầu lớn, nguồn cung hạn chế khiến giá cát tăng chóng mặt suốt 2 tháng qua.

THÔNG BÁO						
Công ty Đầu giá hợp danh Bảo Tín Thiên Ân tổ chức đấu giá tài sản:						
S	Tên, địa chỉ tổ chức đấu giá	Tên, địa chỉ của người có tài sản đấu giá	Thời gian, địa điểm đấu giá tài sản	Tên tài sản, nơi có tài sản đấu giá	Giá khởi điểm, tiền đặt trước của tài sản đấu giá	Thời gian, địa điểm đăng ký tham gia đấu giá
1			8 giờ 30 ngày 17.5.2020 tại hội trường UBND phường Văn An, TP Chí Linh	Quyền sử dụng 1 lô đất ở có diện tích 201 m ² tại khu dân cư Tường, phường Văn An, TP Chí Linh.	- Giá khởi điểm là: 8.500.000 đồng/m ² ; - Tiền đặt trước: 250.000.000 đồng/hồ sơ/lô đất. - Tiền mua hồ sơ: 500.000 đồng/hồ sơ.	Trực tiếp từ ngày 23.4.2020 đến ngày 14.5.2020 tại UBND phường Văn An; Đội trật tự quản lý đô thị TP Chí Linh và Công ty Đầu giá hợp danh Bảo Tín Thiên Ân
2	Công ty Đầu giá hợp danh Bảo Tín Thiên Ân. Địa chỉ: Số 29 phố Bình Dương, phường Phả Lại, TP Chí Linh, tỉnh Hải Dương	UBND TP Chí Linh. Địa chỉ: Số 162, khu dân cư Nguyễn Trãi 1, phường Sao Đỏ, TP Chí Linh, tỉnh Hải Dương	14 giờ 30 ngày 17.5.2020 tại hội trường UBND xã Nhân Huệ	Quyền sử dụng 4 lô đất ở có tổng diện tích 600 m ² tại khu dân cư mới thôn Chí Linh 1, xã Nhân Huệ, TP Chí Linh.	- Giá khởi điểm là: 3.500.000 đồng/m ² ; - Tiền đặt trước: 90.000.000 đồng/hồ sơ/lô đất. - Tiền mua hồ sơ: 500.000 đồng/hồ sơ.	Trực tiếp từ ngày 23.4.2020 đến ngày 15.5.2020 tại UBND xã Nhân Huệ; Đội trật tự quản lý đô thị TP Chí Linh hoặc Công ty Đầu giá hợp danh Bảo Tín Thiên Ân
3			8 giờ 30 ngày 24.5.2020 tại hội trường UBND phường Chí Minh, TP Chí Linh	Quyền sử dụng 40 lô đất ở có tổng diện tích 4.996 m ² tại khu dân cư Trung tâm phường Chí Minh, TP Chí Linh.	- Giá khởi điểm là: 6.500.000 đồng/m ² và 6.000.000 đồng/m ² ; - Tiền đặt trước: 120.000.000 đồng và 100.000.000 đồng/hồ sơ/lô đất. - Tiền mua hồ sơ: 500.000 đồng/hồ sơ.	Trực tiếp từ ngày 23.4.2020 đến ngày 22.5.2020 tại UBND phường Chí Minh; Đội trật tự quản lý đô thị TP Chí Linh hoặc Công ty Đầu giá hợp danh Bảo Tín Thiên Ân

Giám đốc: PHAN THỊ THU

Vì sao giá cát xây dựng tăng đột biến?

Khoảng 2 tháng trở lại đây, các loại cát xây dựng khan hiếm và bị đẩy giá lên rất cao khiến nhiều người dân có nhu cầu xây dựng nhà, công trình đứng ngổi không yên, trong khi chủ các bến bãi chỉ dám nhập số lượng ít, bán cầm chừng.

○ VỊ THỦY – TRẦN HIẾN

Khan hiếm

Theo một số chủ bến bãi kinh doanh vật liệu xây dựng trong tỉnh, cứ vào thời điểm sau Tết là giá các loại cát xây dựng lại tăng do nhu cầu xây dựng lớn. Tuy nhiên, những năm trước giá cát chỉ tăng nhẹ, không tăng đột biến như năm nay. Theo khảo sát, giá cát vàng bán tại chân công trình từ 550.000 - 650.000 đồng/m³ tùy loại và khoảng cách vận chuyển, tăng từ 250.000 - 300.000 đồng/m³ so với trước Tết; cát xây từ 190.000 - 200.000 đồng/m³, cát san lấp từ 110.000 - 120.000 đồng/m³, tăng từ 50.000 - 100.000 đồng/m³.

Anh Nguyễn Văn Dong, chủ một bến bãi tập kết vật liệu xây dựng ở huyện Thanh Hà cho biết: "Mặc dù giá cát cao nhưng chúng tôi không có để bán vì không còn cát dự trữ trong khi cát mới lại không về được".

Theo đại diện Công ty TNHH An Thắng ở phường Việt Hòa (TP Hải Dương), năm nay giá cát xây dựng tăng đột biến nhưng chỉ tăng trên địa bàn tỉnh Hải Dương. Ở các tỉnh lân cận, giá cát xây dựng vẫn giữ mức cũ. Chủ một bến bãi kinh doanh vật liệu xây dựng ở xã Minh Tân (Nam



Mặc dù giá cát tăng cao nhưng nhiều chủ bến bãi cũng không nhập được cát về để bán

Sách) cho biết: "Thông thường giá cát san lấp rất ít khi tăng, nếu có chỉ tăng 1.000 - 2.000 đồng/m³. Năm nay do khan hiếm nên giá cát nhập về đã tăng thêm 20.000 đồng/m³ lên mức 65.000 đồng/m³. Giá cát xây dựng quá cao nên nhiều công trình đang xây buộc phải tạm dừng vì chi phí phát sinh lớn. Bến bãi vì thế cũng chỉ hoạt động cầm chừng. Trước đây, mỗi ngày chúng tôi bán từ 500 - 700 m³ cát các loại thì nay giảm còn 50 - 60 m³, thu nhập chỉ đủ trả tiền công nhân".

Giá cát xây dựng tăng đột biến làm cho nhiều người xây nhà lo lắng. Anh Nguyễn Văn Vương ở huyện Thanh Miện than thở: "Giá cát tăng chóng mặt làm cho tôi không kịp trở tay. Trước khi xây nhà tôi chỉ đặt cọc tiền mua sắt thép chứ không đặt mua cát vì không nghĩ giá cát lại tăng mạnh như vậy. Nếu giá cát cứ duy trì ở mức cao tôi sẽ phải mất thêm vài chục triệu đồng".

Do nhiều nguyên nhân

Sau Tết, hoạt động xây dựng diễn ra sôi động kéo theo nhu cầu về cát xây dựng, cát san lấp tăng mạnh nên giá cát thường cao hơn so với những thời điểm khác trong năm. Đây cũng là thời điểm đang vào mùa khô, nhiều đoàn sông cạn, xuất hiện bãi bồi nên tài lượng cát lớn chôn cất tại Phú Thọ, Vĩnh Phúc, Hà Nội khó qua lại dẫn đến nguồn cung thấp cũng góp phần đẩy giá cát lên cao. Lường trước tình trạng này, nhiều chủ bến bãi thường nhập cát từ trước Tết để tích trữ nhưng vẫn không đủ cung cấp ra thị trường. Vì phải nhập cát mới với giá cao nên giá cát bán ra không thể thấp.

Ngoài nguyên nhân do nhu cầu tăng, vận chuyển khó khăn, việc siết chặt kiểm tra, kiểm soát của cơ quan chức năng cũng khiến nguồn cung cát hạn chế. Hải Dương đang kiểm soát chặt chẽ, xử lý nghiêm nhiều trường hợp vận chuyển cát không rõ

nguồn gốc. Chỉ một số ít tàu thuyền đủ giấy tờ, hóa đơn, chứng từ... mới được vận chuyển cát vào địa bàn. Anh Nguyễn Văn Hoàn, chủ tàu VP 1658 cho biết: "Gần 2 tháng nay tôi không chuyển về Hải Dương được chuyển nào vì tàu thường xuyên bị kiểm tra, kiểm soát rất chặt chẽ. Nếu không có đầy đủ hóa đơn, giấy tờ chứng minh nguồn gốc, chúng tôi sẽ bị tịch thu cát và chịu xử phạt rất nặng. Vì vậy, tôi đành chuyển sang bán ở tỉnh khác dù lợi nhuận không cao bằng khi bán ở Hải Dương".

Thời gian gần đây, công tác phòng chống khai thác cát trái phép của tỉnh phát huy hiệu quả, tình trạng khai thác cát trái phép gần như chấm dứt. Công an tỉnh đã tổ chức hàng loạt cuộc ra quân đẩy đuổi, bắt các phương tiện khai thác cát trái phép. Tổ chức các chốt công tác tại những địa bàn trọng điểm với sự tham gia của nhiều lực lượng. Các chốt canh gác, tuần tra, kiểm soát 24 giờ tại các khu vực phức tạp, bắt giữ các phương tiện khai thác cát trái phép. Vận động những người có phương tiện hút cát tháo dỡ máy, vòi hút cát, di chuyển phương tiện đến nơi khác. Tăng cường xử lý các phương tiện vận chuyển cát không rõ nguồn gốc qua địa bàn... Chính những biện pháp quyết liệt đó khiến nhiều chủ bến bãi không thể nhập được cát không rõ nguồn gốc với giá rẻ cũng khiến giá cát các loại tăng cao. Chủ một bến bãi kinh doanh vật liệu xây dựng ở huyện Nam Sách cho biết: "Hiện lượng cát nhập về từ trước Tết đã bán hết. Chúng tôi mới nhập 400 m³ cát vàng với giá cao hơn giá nhập trước Tết gần 100.000 đồng/m³. Lượng cát này đã bán gần hết với giá 600.000 đồng/m³. Cát khan hiếm, giá nhập cao nên chúng tôi chỉ bán cầm chừng mỗi ngày vài chục khối". Giá cát trong tỉnh cao nên một số hộ dân đang xây nhà chuyển sang mua cát từ các tỉnh ngoài với giá rẻ hơn.

Giá cát tăng là do quy luật cung cầu bình thường của thị trường. Tuy nhiên, cơ quan chức năng cần kiểm tra, kịp thời ngăn chặn nếu có hiện tượng găm hàng, lợi dụng sự khan hiếm nguồn cung để nâng giá bán nhằm trục lợi bất chính.

Cùng bàn luận

Để nguồn hỗ trợ tới đúng đối tượng cần giúp đỡ

○ LINH AN

Tần vừa qua, tôi và bà con khu phố đã được chứng kiến hoạt động rất ý nghĩa của một nhóm thiện nguyện. Nhóm đã chủ động kết nối với chính quyền địa phương để trao các phần quà đến tận tay những người có hoàn cảnh khó khăn đang rất thiếu thốn. Một bà cụ khuyết tật không có gia đình, sức đã rất yếu; một chị khuyết tật chỉ quanh quẩn trong xóm bằng chiếc xe lăn; một cặp vợ chồng không có con, nhiều bệnh tật, không có thu nhập... được tặng những gói quà gồm gạo, dầu ăn, nước mắm... là những thứ không thể thiếu trong cuộc sống hằng ngày. Những phần quà tuy không lớn nhưng hết sức cần thiết vì có người chưa biết và cũng không thể đến các

"Siêu thị 0 đồng", "ATM gạo"... để được nhận những phần quà tương tự.

Cùng với cả nước, Hải Dương đang khẩn trương triển khai các biện pháp để gọi hỗ trợ 62.000 tỷ đồng của Chính phủ cho người dân gặp khó khăn do đại dịch Covid-19 sớm đến được với các nhóm đối tượng thụ hưởng. Trong số 7 nhóm đối tượng được thụ hưởng, hầu hết đều rất rõ địa chỉ, chỉ có nhóm đối tượng là người lao động bị chấm dứt hợp đồng không đủ điều kiện hưởng bảo hiểm thất nghiệp, người lao động tự do, không có giao kết hợp đồng là khó xác định vì hầu hết họ không có giấy tờ xác nhận, khó xác định mức độ khó khăn, ảnh hưởng của dịch bệnh.

Trở lại ví dụ nêu trên, việc hỗ trợ phải làm thế nào để những người thiệt thòi, kể cả người chưa được tiếp cận thông tin cũng

nhận được hỗ trợ. Làm thế nào để đúng đối tượng, bảo đảm công bằng vì không ít người sẵn sàng tranh thủ hưởng các chính sách hỗ trợ, ưu tiên. Nhớ ngày đầu tiên "ATM gạo" ở TP Hải Dương hoạt động, tôi đã mua luôn 4 mô rau để giúp một chị bán rau nhanh hết hàng còn đi lấy gạo hỗ trợ. Nhưng sau đó tôi biết, chị không đi một mình, không chỉ đến lấy gạo ở một nơi. Nhanh chóng tiếp cận thông tin qua báo chí, chị đã phân công cả chồng, con luân phiên đến các điểm phát gạo miễn phí, "Siêu thị 0 đồng" để lấy thực phẩm hỗ trợ. Nhà chị không thật sự nghèo. Trong những ngày giãn cách xã hội để phòng chống dịch Covid-19, chị vẫn đi chợ bán hàng, chồng và các con chị vẫn có việc làm. Nhưng quan niệm của chị là của tôi dùng được cho, chả tội gì không lấy.

Buồn nhất là số người "nhanh", "nhay" như chị bán rau, lợi dụng những hoạt động từ thiện để trục lợi không ít, dù ở đâu cũng có thể gặp lời khuyên "Nếu bạn ăn xin hãy nhường cho người khác". Tại cây "ATM gạo", có gia đình đã đến lấy nhiều lần tổng cộng tới gần 30 kg gạo. Có người đi xe đẹp, mặc đẹp đến lấy "để đỡ được mấy chục nghìn đồng gạo"... Trên mạng

xã hội đã xuất hiện nhiều chia sẻ về hình ảnh có người đi những chiếc xe máy giá cả trăm triệu đồng đến để lấy phần quà hỗ trợ dành cho người khó khăn. Đó cũng là nguyên nhân khiến nhiều phần quà từ thiện, hỗ trợ vẫn chưa đến đúng địa chỉ.

Việc các tổ chức từ thiện đến tận nhà, hỗ trợ đúng người gặp khó khăn không phải do họ tự tìm hiểu mà hầu hết đều thông qua bà con hàng xóm, chính quyền địa phương. Bởi vậy, việc hỗ trợ nhóm đối tượng là người lao động bị chấm dứt hợp đồng không đủ điều kiện hưởng bảo hiểm thất nghiệp, người lao động tự do, không có giao kết hợp đồng... hướng gọi hỗ trợ của Chính phủ cần sớm được thực hiện công khai, rộng rãi, tương tự như việc bình xét hộ nghèo, cận nghèo ở các địa phương.

Hơn ai hết, chính quyền các cấp là nơi nắm chắc nhất về từng gia cảnh, điều kiện, chất lượng sống của từng hộ dân. Bà con hàng xóm cũng chính là người thấu hiểu, tâm chi có thể giám sát sự trung thực của từng hoàn cảnh. Do đó cần phải xác định, lựa chọn rõ đối tượng ngay tại thôn, khu dân cư để chọn người thực sự khó khăn nhận trợ giúp.

Vất vả giáo viên công nghệ thông tin

Từ khi triển khai dạy học trực tuyến, giáo viên công nghệ thông tin ở các cơ sở giáo dục trong tỉnh gần như dành tối đa thời gian để làm việc.

○ BÌNH MINH

Một mình tạo lập 25.000 tài khoản

Mấy ngày nay, thầy giáo Nguyễn Văn Khánh, giáo viên công nghệ thông tin (CNTT) Trường THCS Phan Bội Châu (Tứ Kỳ), thành viên tổ nghiệp vụ CNTT của Phòng Giáo dục và Đào tạo Tứ Kỳ trông khá phờ phạc, người gầy đi hẳn. 11 giờ đêm nhưng anh Khánh chưa ngủ mà vẫn ngồi cặm cụi bên bàn máy tính để tạo tài khoản học trực tuyến trên phần mềm Microsoft Teams cho giáo viên và học sinh trong huyện. "Từ cuối tháng 3 đến giờ tôi gần như làm việc liên tục, mỗi ngày chỉ ngủ khoảng 3-4 tiếng. Vất vả lắm nhưng phải cố gắng vì nhiều đồng nghiệp và học sinh vẫn đang chờ mình", anh Khánh nói.

Anh Khánh là một trong 9 thành viên của tổ nghiệp vụ CNTT do Phòng Giáo dục và Đào tạo huyện Tứ Kỳ thành lập để hỗ trợ các trường học trong huyện triển khai dạy học trực tuyến. Các thành viên trong tổ đã tập trung nghiên cứu, triển khai tập huấn cách khai thác và sử dụng một số phần mềm dạy học trực tuyến cho cán bộ quản lý, giáo viên các trường. Ban đầu, hầu hết các trường sử dụng phần mềm ViettelStudy, Microsoft Teams, VNPT E-Learning. Sau một thời gian dạy thử nghiệm, các trường trong huyện lại đồng loạt lựa chọn phần mềm Microsoft Teams vì dễ sử dụng, tính bảo mật cao và có nhiều tiện ích. Vậy là các thành



Thầy Nguyễn Văn Khánh, giáo viên công nghệ thông tin Trường THCS Phan Bội Châu (Tứ Kỳ) một mình lập 25.000 tài khoản cho giáo viên, học sinh trong huyện để dạy và học trực tuyến

viên trong tổ lại tiếp tục tập huấn, hướng dẫn giáo viên các trường sử dụng phần mềm. Hỗ trợ toàn bộ giáo viên, học sinh trong huyện lập tài khoản dạy và học trực tuyến trên phần mềm này. Nhưng việc lập tài khoản trên phần mềm không dễ vì nhà điều hành Microsoft office chỉ cho các tổ chức giáo dục lớn lập tài khoản. Do đó, các thành viên trong tổ phải liên hệ xin một người khác có tài khoản để họ cấp quyền lập tài khoản cho giáo viên và học sinh. Cả tổ có 9 người nhưng họ chỉ cấp quyền lập tài khoản cho anh Khánh. Vậy là 5 ngày liên tục, anh gần như ngồi một chỗ để lập tài khoản dạy học trực tuyến cho 25.000 giáo viên và học sinh trong huyện.

Chưa bao giờ giáo viên CNTT ở các cơ sở giáo dục trong tỉnh lại phải chịu áp lực công việc lớn như thời gian qua. Có trường đồng giáo viên nhưng chỉ có 1-2 giáo viên CNTT. Ngoài hướng dẫn cách khai thác, sử dụng phần mềm dạy học

trực tuyến, họ còn phải hỗ trợ đột xuất cho các đồng nghiệp mỗi khi gặp sự cố trong lúc giảng dạy. Giai đoạn toàn ngành bắt đầu triển khai dạy học trực tuyến là khoảng thời gian họ vất vả nhất. Có giáo viên CNTT làm việc từ sáng đến tận đêm, ăn ngủ ngay tại trường để thường trực hỗ trợ, hướng dẫn giáo viên các trường. Điện thoại của họ lúc nào cũng nóng ran bởi đồng nghiệp liên tục gọi nhờ hỗ trợ. Anh Nguyễn Cảnh Tiến, giáo viên CNTT Trường THPT Kim Thành II cho biết: "Tôi còn phải quay camera ghi hình các buổi dạy trực tuyến của đồng nghiệp rồi phát trên website của trường hoặc YouTube cho học sinh xem lại. Chúng tôi phải tranh thủ tối ngày để làm".

Vất vả là thế nhưng nhiều giáo viên CNTT thừa nhận phải làm việc trong môi trường áp lực cao cũng khiến họ mớ mang nhiều điều. Họ thấy năng động hơn, khả năng tự chủ trong sử dụng CNTT cũng tốt

lên. Đợt dạy học trực tuyến lần này như một cuộc tập dượt, giúp mỗi giáo viên CNTT có thêm kinh nghiệm để ứng phó với những thử thách mới có thể đặt ra cho ngành giáo dục trong tương lai.

Quản lý ngành vào cuộc

Từ trước khi triển khai dạy học trực tuyến đến nay, ngoài các buổi tập huấn chung, Phòng Giáo dục và Đào tạo TP Hải Dương còn cử 1 Phó Trưởng phòng, 2 chuyên viên am hiểu CNTT xây dựng 10 clip hướng dẫn trình tự khai thác, sử dụng các phần mềm dạy học trực tuyến để giáo viên học tập. Có những trường gặp khó khăn trong lập tài khoản trên phần mềm, lãnh đạo và chuyên viên đều trực tiếp hỗ trợ.

Điển hình như anh Trần Minh Thái, Trưởng Phòng Giáo dục và Đào tạo Bình Giang chỉ trong một thời gian ngắn đã giúp gần 200.000 giáo viên, học sinh trong tỉnh lập tài khoản để dạy và học trực tuyến trên phần mềm Microsoft Teams. Anh Thái đã làm các video hướng dẫn sử dụng phần mềm trên YouTube để mọi người cùng học. Anh còn trực tiếp tập huấn cách sử dụng phần mềm cho hàng trăm giáo viên ở hai huyện Cẩm Giang và Thanh Miện. "Tôi là người đam mê CNTT. Hơn 10 năm trước tôi đã sử dụng Microsoft office. Tôi hiểu rất rõ tiện ích mà Microsoft Teams đem lại đối với việc dạy và học trực tuyến. Bởi vậy tôi đã hỗ trợ, giúp đỡ đồng nghiệp và học sinh. Đây vừa là tình cảm, vừa là trách nhiệm của tôi", anh Thái nói.

Anh Phạm Anh Tuấn, Trưởng Phòng Giáo dục và Đào tạo huyện Tứ Kỳ cũng là người rất am hiểu CNTT. Suốt những ngày qua, anh Tuấn cùng các thành viên trong tổ nghiệp vụ CNTT ngày đêm trực tuyến trao đổi, chia sẻ, rút kinh nghiệm và hỗ trợ rất nhiều trường tháo gỡ khó khăn, vướng mắc trong dạy học trực tuyến. Theo anh Tuấn, muốn dạy học trực tuyến tốt thì trước hết giáo viên phải làm chủ được công nghệ. Nhưng không phải ai cũng thông thạo việc này. Thế nên cần có sự vào cuộc của cả nhà quản lý giáo dục, sự tham gia nhiệt tình, trách nhiệm, hợp tác, giúp đỡ nhau giữa các giáo viên để khắc phục khó khăn.

Từ cuối tháng 3 đến giờ tôi gần như làm việc liên tục, mỗi ngày chỉ ngủ khoảng 3-4 tiếng. Vất vả lắm nhưng phải cố gắng vì nhiều đồng nghiệp và học sinh vẫn đang chờ mình.

Chuyện cuối tuần

Yêu trẻ, trẻ đến nhà

○ HOÀI MÔ

Bà Nga có nhà đầy chúng mày oi Chay thôi!

Đang thập thò ngoài cổng, nhìn thấy bà Nga từ trong nhà đi ra, Thành réo mấy đứa bạn chạy đi. Chúng mà không nhanh chân kiểu gì cũng bị bà Nga mắng!

Bà Nga và ông Nam mới chuyển đến ở xóm nhà Thành được mấy tháng. Ông Nam rất vui tính và còn yêu quý trẻ con nên bọn trẻ trong xóm đùa nào cũng thích đến chơi với ông. Thứ bảy, chủ

nhật nào chúng cũng rình xem bà Nga có đi đâu ra khỏi nhà không để còn vào nghe ông đọc truyền, giúp ông tưới cây cảnh. Có lần thấy ông cháu mãi chơi với nhau nên không để ý thấy bà Nga về đến nhà. Bà hét thất thanh lên làm bọn trẻ chạy tán loạn. Rồi bà bảo:

- Tôi không thích bọn trẻ tụ tập ở nhà mình đâu. Ông đừng có mà vớ vẩn! Bực mình!

Ông chỉ cười cười và nói: - Bọn nhóc ấy ngoan lắm! Chúng có quý phá gì đâu. Bà nhìn xem, nhà mình luôn gọn gàng, sạch sẽ mà.

Mà đúng thế! Bọn trẻ có nghịch thật, chúng hay lôi những quyển sách của

ông Nam xuống xếp nhà cửa, lâu dài các kiểu. Nhưng chúng được ông dạy là chơi xong phải biết dọn dẹp gọn gàng. Thành càng ghét bà Nga hơn khi nghe mẹ nó bảo với bố rằng: "Ở đâu ra người khó tính thế không biết! Không nghĩ đến tình làng, nghĩa xóm. Không nghĩ đến ông Nam hiền lành, hiểu biết thì chả ai muốn quan hệ gì cả!".

Chiều chủ nhật, Thành đợi bà Nga ra khỏi nhà mới dám gọi ông Nam mở cổng cho vào chơi. Nhìn ông Nam đi từ trong nhà ra rồi bỗng ông lão đảo, từ từ ngồi xuống dựa lưng ở cửa nhà và ngả nghiêng ra đất, Thành bảo bọn trẻ: "Ông Nam làm sao rồi. Các cậu ở yên đây trông chừng ông để tôi chạy ù về gọi mẹ tôi". Một loáng sau, mọi người trong xóm đã ùa đến, người phà cỗng, người sờ cấu cho ông, người đem ô tô đến đưa ông đi bệnh viện. Bà Nga đang ở nhà con trai tít tận xã bên,

nghe tin báo, vội cùng cả nhà chạy đến bệnh viện, lúc này ông Nam đã tỉnh lại. Ông bảo:

- May nhờ có bọn trẻ ở xóm chứ không tôi đã chả sống được bà ạ!

Bà Nga cứ nắm chặt tay chống ủa nước mắt. Khi ông Nam được xuất viện về nhà, bước chân vào cửa ông đã thấy bọn trẻ hàng xóm từ trong nhà chạy ùa ra, đưa ôm tay ông, đưa giúp bà Nga xách đồ đạc. Đứa nào cũng tranh nhau nói với ông, nhớ giọng đọc truyền của ông. Rồi chúng khoe bà Nga đã gọi chúng đến nhà báo: "Từ giờ, các cháu thích vào nhà chơi với ông lúc nào cũng được". Ông Nam vui lắm, ông quay sang nhìn vợ cười:

- Bà thế không, các cụ ta xưa dạy cảm có sai lời nào: "Yêu trẻ, trẻ đến nhà", nhà có tiếng bọn trẻ nó đùa tôi thấy ấm áp, vui hẳn lên bà ạ!

Kỳ công "gột" trâu chọi

Ở xã Tiên Tiến (TP Hải Dương) có một trang trại huấn luyện trâu chọi lớn. Mỗi năm, trang trại này xuất bán cả trăm con trâu cho các lễ hội, xới chọi ở cả trong và ngoài nước, thu về tiền tỷ. Tuy nhiên, đây là công việc vất vả, kỳ công.

○ TIẾN MANH

Xuất ngoại tim hàng

Trang trại nuôi trâu chọi trên nam ven đê sông Thái Bình thuộc thôn Cáp Nhất, cách cầu Phú Lương cũ chỉ khoảng 3 km nhưng ít người biết.

Chủ trang trại là anh Nguyễn Văn Thiệu năm nay 48 tuổi, tính tình thật thà, vui vẻ, mến khách. Anh Thiệu và con trai cả Nguyễn Văn Nam dẫn tôi đi thăm một vòng trang trại của gia đình. "Tổng cộng trang trại rộng 7 mẫu, do tôi mua và thuê đất của người dân trong thôn. Tôi đang chăm khoảng 50 con trâu, tổng giá trị ngót chục tỷ", anh Thiệu khoe.

Trang trại được quy hoạch khá gọn gàng với 3 dãy chuồng dựng cột bê tông, mái lợp tôn mát làm nơi cho trâu ở. Hệ thống máng ăn, nước uống được lắp đặt tới từng ngăn chuồng. Ngay cạnh đó có một ao sâu làm nơi cho trâu tắm, xung quanh trang trại trồng hàng mầu có mía làm thức ăn cho chúng. Ở đây có 3-4 công nhân làm nhiệm vụ trông nom, chăm sóc, bảo vệ và dọn vệ sinh trang trại. Anh Thiệu bảo đàn trâu chọi giúp gia đình anh có cuộc sống sung túc, nhưng để có được thành quả như hôm nay là cả quá trình làm việc vất vả, gian nan.

Anh Thiệu sinh ra và lớn lên trong một gia đình có truyền thống "gột" trâu. Trước kia, ông nội và bố anh Thiệu đi mua trâu ở khắp nơi về chăm, sau đó bán lại cho các HTX và nông dân để phục vụ cây bừa. Sau này, anh Thiệu cùng 4 người anh em ruột đều theo nghề buôn trâu. Khoảng năm 2000, anh chuyển từ buôn trâu lấy sức kéo sang nuôi trâu lấy thịt. Mỗi tháng 2-3 chuyến, anh lên các tỉnh vùng Tây Bắc mua trâu rồi chở bằng ô tô vào Sài Gòn bán kiếm lời.

Những tháng ngày rong ruổi khắp Tây Bắc mua trâu, anh thấy có nhiều nơi tổ chức xới chọi như Hàm Yên, Chiêm Hóa (Tuyên Quang), Quang Bình, Trung Thành (Hà Giang), Phù Ninh, Phúc Thọ (Hà Nội), Bắc Ninh và đặc biệt là Hải Phòng - nơi có lễ hội chọi trâu nổi tiếng. Năm 2008, anh Thiệu bắt đầu buôn trâu chọi. Anh dành thời gian đi dự các lễ hội, xới chọi trâu nhằm quan sát, nghiên cứu, thăm dò thông tin. "Trâu ở nước ta nhiều nhưng tìm được những con



Con trâu chọi này đã có khách trả 350 triệu đồng nhưng anh Thiệu chưa bán

có đủ đặc điểm, tố chất để chọi thì không nhiều. Bởi vậy, ngoài thị trường trong nước, tôi phải lặn lội sang cả các nước ở khu vực Đông Nam Á tìm hàng", anh Thiệu nói.

Năm 2009, anh một mình vượt hơn 2.000 km bằng đường bộ qua các tỉnh Côn Minh, Vân Nam (Trung Quốc) để tới Myanmar. Anh bảo trâu ở đây không chỉ to khỏe mà sừng còn dài, đẹp, lì lợm, hiếu chiến. 15 ngày ở nước bạn, anh Thiệu tìm đến nhiều khu vực khai thác gỗ, nơi có nhiều trâu to khỏe được sử dụng làm sức kéo. Kết quả là anh đã mua được 12 con trâu ưng ý, chuyển về quê chăn thả. Những năm sau đó, anh Thiệu lần lượt qua nhiều nước khác như Lào, Campuchia, Thái Lan để tìm hàng. Có chuyến đi kéo dài 2 tháng, anh phải thuê người phiên dịch, dẫn đường. Hai con trai của anh cũng giúp bố đi tìm nguồn hàng trên khắp cả nước. Trâu mua về chăm sóc, huấn luyện từ 6 tháng đến 2 năm rồi bán cho khách, chủ yếu ở 2 tỉnh Quế Châu, Vân Nam (Trung Quốc) - nơi có các xới trâu chọi gần như hoạt động quanh năm. Ngoài số trâu nuôi tại trang trại, anh còn giữ trâu tại nhiều tỉnh, thành phố và nhờ người quen chăm hộ vì sức chứa chuồng trại ở quê có hạn. Từ năm 2014 đến nay, mỗi năm gia đình anh Thiệu xuất bán trên 100 con trâu chọi với giá 120-170 triệu đồng/con, thu về khoản lãi không nhỏ.

Chăm sóc đặc biệt

Bố con anh Thiệu dẫn tôi ra ngắm một con trâu chọi đang gặm cỏ tại bờ đê sông Thái Bình. Anh bảo con này mua tận miền Tây, nặng khoảng 1 tấn, hội tụ đủ đặc điểm mà những người trong nghề ai cũng thích. Khách bên Trung Quốc đã nhiều lần sang hỏi mua, có người trả giá 350

3 tiếng. Anh Thiệu chọn những đám, ao sâu, ruộng trũng để cho trâu lội bùn. Bố con anh Thiệu và những lao động làm thuê ở trang trại mỗi người kèm một con trâu thực hiện việc này. Kết thúc bài tập lội bùn, trâu được đưa ra sông tập bơi, sau đó lên bờ kéo xe ô tô hoặc lớp xe. Riêng việc cho trâu chọi nhau chỉ thực hiện mỗi tháng 1 lần nhưng mỗi cặp thi đấu không quá 2 phút. Người huấn luyện trâu phải bảo đảm không có con nào bị thua. Bớt trâu thua thường nhất đôn, không ai mua. "Cho trâu chọi nhau sẽ phát hiện được những con nào hay, từ đó mới có thể định giá. Những con có miếng đánh họ lao, cẳng hấu, móc mắt... thường bán được giá cao hơn", anh Thiệu tiết lộ.

Rủi ro rình rập

Hơn 10 năm trong nghề, anh Thiệu không nhớ cụ thể đã cung cấp bao nhiêu con trâu chọi cho khách. Mỗi năm anh bán khoảng 100 con trâu chọi. Anh tự hào vì nhiều con trâu do anh huấn luyện đã giành được giải cao tại các lễ hội, xới chọi nổi tiếng ở cả trong và ngoài nước.

Nhưng nghề "gột" trâu chọi cũng lắm gian nan, nhiều rủi ro. Có những chuyến đi tìm hàng, anh Thiệu và hai con trai phải xa nhà mấy tháng liền. Tìm được trâu đẹp đã khó, việc mua còn khó gấp bội. Nam (con trai anh Thiệu) kể, có lần một người quen ở An Giang báo tin phát hiện một con trâu rất đẹp. Nam đi mấy bay vào TP Hồ Chí Minh, thuê xe máy vượt hàng trăm cây số xuống tỉnh nhà nhưng chủ nuôi không bán, cũng không cho xem trâu. Nam ở lại đây 3 tháng, gần 10 lần đến thuyết phục thì chủ nhà mới cho xem trâu song vẫn nhất quyết không bán. Năm 2019, khi đang ở TP Long An, Nam được một người bạn Campuchia gửi ảnh và ngỏ ý muốn bán một chú trâu rất đẹp. Ngay trong đêm, Nam bắt taxi đi liền 6 tiếng để tới gặp người này. Đến nơi, chủ trâu cho biết không bán con trong ảnh, chỉ bán con khác. Do con này không đủ tiêu chuẩn nên Nam đành ngậm ngùi ra về. "Không phải cứ có tiền là mua được. Có rất nhiều con trâu đẹp, đến gặp chủ thuyết phục vài chục lần, trả giá thế nào họ cũng không bán. Có chuyến đi từ Bắc vào Nam chỉ phí tốn mấy chục triệu nhưng vẫn trắng tay", Nam chia sẻ.

Mùa hè oi nóng, việc vận chuyển trâu mua được từ nước ngoài về hoặc từ miền trong ra cũng khiến một số con bị chết dần đến lở vớt. Các dãy chuồng tại trang trại nhà anh Thiệu hiện chỉ chứa được hơn 30 con trâu, số còn lại phải giữ nhờ nhà người khác hoặc thả ngoài đồng. Năm nào gia đình anh cũng có ít nhất một con trâu chọi bị chết do kẻ gian đánh bả, riêng năm 2018 có 3 con bị chết...

Có rất nhiều con trâu đẹp, đến gặp chủ thuyết phục vài chục lần, trả giá thế nào họ cũng không bán. Có chuyến đi từ Bắc vào Nam chỉ phí tốn mấy chục triệu nhưng vẫn trắng tay

Cây bút truyện ngắn tài năng

Nhà văn Nguyễn Hải Yến ở thị trấn Gia Lộc mới ghi dấu ấn trên văn đàn Việt Nam khi tập truyện ngắn "Quán thủy thần" là 1 trong 8 tác phẩm xuất sắc được Hội Nhà văn Việt Nam trao Giải thưởng Văn học năm 2019.

○ THẾ ANH

Cách nhìn mới mẻ về đời sống người nông dân

Tập truyện ngắn "Quán thủy thần" gồm 10 truyện, 200 trang do Nhà xuất bản Văn hóa văn nghệ TP Hồ Chí Minh ấn hành năm 2019, xuất bản lần đầu 1.000 cuốn. Lượng sách sau khi ấn hành đã bán hết trước khi chị Yến nhận giải thưởng. Thậm chí các nhà sách khu vực miền Bắc cũng chưa có được cuốn sách này trên kệ. Nhà xuất bản đang tiếp tục tái bản để phục vụ nhu cầu bạn đọc.

Chị Yến cho biết nguồn cảm hứng để sáng tác "Quán thủy thần" xuất phát từ lần chị đến một vùng nông thôn khu vực đến Vụ (thờ bà Chúa Vụ) ở tỉnh Hưng Yên và được nghe kể về câu chuyện của một bà cụ đứng ra bảo vệ lễ phải cho cá khu vực đó. Để tài xuyên suốt trong cuốn sách phần ảnh đậm nét thân phận của những con người ở làng quê đồng bằng Bắc Bộ. Chủ đề nhiều truyện tập trung phản ánh về tình cảm gia đình qua những biến cố, câu chuyện buồn vui ở nông thôn, niềm khát khao được sống, yêu thương của cô công nhân xa nhà, lái xe đường dài, của một hải nhi chưa được mẹ sinh ra đời...

Chị Yến chia sẻ: "Cuốn sách có 2 phần rõ rệt. Phần 1 được tôi thể hiện theo phong cách hiện thực, đi



Nhà văn Nguyễn Hải Yến và tập truyện ngắn "Quán thủy thần"

dòm, trong cái bi lại có hài với câu từ đời thường, mộc mạc. Phần 2 là những truyện với phong cách hiện thực huyền ảo, trong đó có người âm, người dương, nhưng đây là sự giao duyên giữa hai thế giới. Tác phẩm thể hiện đậm chất nhân văn, đọc thấy bi nhưng vẫn khơi dậy tình yêu thương con người, muốn chạm tới những cái đẹp và khát khao trong cuộc sống".

Đọc "Quán thủy thần", người đọc bắt gặp những hình ảnh rất đời thường của làng quê như giếng nước, sân đình, ngôi miếu, con đường lát gạch nghiêng, những ngôi nhà đã mùn tường, nhà tranh vách đất. Ngôn ngữ các truyện đậm chất đời thường.

Cái khó của chị Yến là viết về làng quê nhưng phải tìm lối viết mới để không bị theo lối mòn của các tiền bối. Và tập truyện này thể hiện chị đã và đang tìm được cho mình một lối đi riêng, giọng văn riêng.

Nhà thơ Hữu Thịnh, Chủ tịch Hội Nhà văn Việt Nam nhận xét chị là một phát hiện thú vị của Hội Nhà văn Việt Nam vì có cái nhìn khá mới mẻ về đời sống người nông dân, nhiều vấn đề nhạy cảm, khó viết nhưng vẫn viết rất nhuần nhuyễn, sâu sắc.

Yêu sách từ bề

Chị Yến sinh năm 1973, ở thôn Kim Trang Tây, xã Lam Sơn (Thanh Miện). Năm 14 tuổi, chị cùng gia đình lên phố nhưng lúc nào hình ảnh làng quê, đồng bãi, khói lam chiều cũng ám ảnh trong tâm trí của chị.

Chị Yến cho biết chị mê sách từ bé và người truyền cảm hứng đọc sách chính là mẹ chị. Ngày nào chị cũng được mẹ dẫn sang hiệu sách đổi điện cơ quan của mẹ để đọc. Rồi chị mừng rỡ khi được mẹ mua cho 1 cuốn sách nào đó, còn nếu được mượn sách chị phải mượn những

tâm huyết này.

Đây là lần đầu tiên những tác phẩm "Nhật ký thời chiến Việt Nam" hay nhất, nổi tiếng nhất một thời cùng đứng chung trong một bộ sách, với 30 tác phẩm của 30 tác giả. Không chỉ có nhật ký "Mãi mãi tuổi hai mươi" và "Nhật ký Đặng Thùy Trâm" mà còn có hàng chục cuốn nhật ký đầy máu lửa chiến trường khác như "Giữ lại mai sau" của Nguyễn Hải Trường (tức liệt sĩ Công an nhân dân vũ trang Nguyễn Minh Sơn), những trang viết của các văn nghệ sĩ nổi tiếng: "Nhật ký chiến tranh" của anh hùng, nhà văn, liệt sĩ Chu Cẩm Phong; "Nhật ký chiến trường" của liệt sĩ, nhà văn Dương Thị Xuân Quý; "Những ngày trong vòng vây" của nhà báo, nhà văn Trần Mai Hạnh; "Nhật ký vượt Trường Sơn" của tiến sĩ Phạm Quang Nghị...

Khởi động cuộc thi thiết kế trang phục dân tộc cho đại diện Việt Nam tại Miss Universe 2020

Ban Tổ chức Hoa hậu Hoàn vũ Việt Nam đã chính thức khởi động cuộc thi "Tuyển chọn trang phục dân tộc cho đại diện Việt Nam tại Miss Universe 2020". Cuộc thi là cơ hội dành cho những nhà thiết kế trẻ, khán giả được dịp thể hiện tình cảm, đóng góp sáng tạo của mình đối với trang phục dân tộc cho đại diện Việt Nam.

cuốn dày để đọc lâu hết cho đỡ phí. Cứ ngày nghỉ mẹ lại đưa chị vào Thư viện huyện Thanh Miện để đọc sách, chị mãi mê đọc cả ngày không chán.

"Mỗi lần ngồi trong hiệu sách hay thư viện tôi có cảm giác như đang ngồi trong một ngôi đền thiêng và mê mẩn khi đọc từng đề của từng cuốn sách", chị Yến kể.

Rồi từng ngày, văn chương thấm dần tâm hồn chị. Thời học sinh, chị đã khẳng định tiềm năng sáng tạo văn chương khi 2 lần đoạt giải tại cuộc thi học sinh giỏi văn toàn quốc.

Khi được hỏi nhà văn nào có ảnh hưởng lớn nhất đến phong cách viết của mình, chị Yến cho biết đó là nhà văn Thạch Lam. Theo chị, ngôn ngữ truyện ngắn Thạch Lam rất dung dị, đời thường.

Chị đang là giáo viên dạy văn của Trường THCS thị trấn Gia Lộc. Trong bận bịu lo toan của cuộc sống, công việc chuyên môn ở trường học nhưng chị vẫn tranh thủ giờ rảnh rỗi, ngày nghỉ hay buổi đêm để sáng tác.

Tập truyện ngắn "Quán thủy thần" là tác phẩm đầu tay của chị Yến trong sự nghiệp sáng tác nhưng đã để lại dấu ấn đáng kể. Hầu hết các truyện ngắn đã được đưa vào chương trình đọc truyện đêm khuya của Đài Tiếng nói Việt Nam, có truyện còn được chuyển thể thành kịch nói truyền thanh. Nhiều người khám phục cây bút Nguyễn Hải Yến vì mới bước chân vào sự nghiệp viết lách từ năm 2016 nhưng đã là hội viên Hội Nhà văn Việt Nam.

Hiện chị Yến đã cơ bản hoàn thành xong tác phẩm mới có tên "Hoa gạo đầy hồ" và sẽ phát hành trong thời gian gần nhất. Chủ đề tập truyện đề cập đến những người đồng tính, những người Việt Nam đi lao động bất hợp pháp. Chị Yến cũng bật mí tiếp sau nữa chị có thể "trình làng" truyện dài "Ma đồng bằng Bắc Bộ".

Mỗi lần ngồi trong hiệu sách hay thư viện tôi có cảm giác như đang ngồi đền thiêng và mê mẩn khi đọc từng cuốn sách.

Trang phục Áo dài - quốc phục Việt Nam được lựa chọn trở thành đề bài cho cuộc thi năm nay với chủ đề "Việt Nam - Tuyệt tác đương cong". Nhắc đến Việt Nam, ngoài nét đẹp về văn hóa, ẩm thực, du khách quốc tế còn bị chinh phục bởi vẻ đẹp thiên nhiên đặc sắc, những danh thắng hùng vĩ... Đó là lý do Ban Tổ chức chọn chủ đề trên với lòng tự hào dân tộc trong trái tim mỗi công dân, kết hợp sự hiện đại phát triển của đất nước.

Hoa hậu Hoàn vũ Việt Nam 2019 Khánh Vân được đề cử đại diện Việt Nam tại Miss Universe 2020 và giữ vai trò đồng hành xuyên suốt cuộc thi tuyển chọn trang phục áo dài.

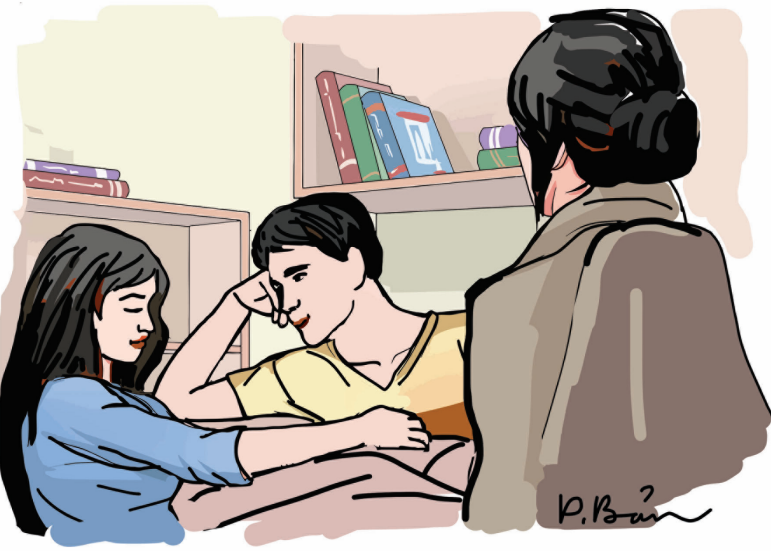
Thời gian nhận bài thi từ nay đến hết tháng 6.2020.

Trang phục "Bánh mỳ" của hoa hậu H'Hen Niê tham dự Miss Universe 2018



Gia đình & xã hội

Phép thử đại đột



với ô sin. Ngôi tâm sự với chồng một cách chân thành nhất có thể và thú nhận về phép thử lòng chung thủy của chồng. Chồng Hải ngồi lặng một lúc lâu, mặt anh cứ tái dần theo từng lời thú nhận của vợ. Anh cảm thấy bị tổn thương, thấy không được tôn trọng. Sau cùng, anh nói rằng anh cần được yên tĩnh và suy nghĩ rồi vào phòng khóa trái cửa lại mặc cho Hải

ấy có mắc bẫy không. Hải ngây thơ nghĩ rằng chồng mình nhất định không bao giờ thay lòng đổi dạ. Hải không biết rằng, mình đang tạo cơ hội cho chồng đánh rơi hai chữ thủy chung.

Hải bắt đầu cố tình ra vẻ thay đổi tâm tính một cách chóng mặt. Chồng Hải từ ngỡ ngàng, lo lắng tìm cách hỏi han, tâm sự đến buồn bã, chán nản khi gặp mặt cô. Trong khi cô ăn nói cộc cằn khó nghe bao nhiêu thì ô sin lại ngọt ngào, dịu dàng bấy nhiêu. Hải lười nhác, bừa bộn cố ý thì ô sin chăm sóc chu đáo mọi việc trong ngoài. Hải cố tình ăn mặc luộm tuộm, đầu bù, tóc rối làm mất mặt chồng con thì ô sin xinh tươi, gọn gàng, nết nã. Hải cố tình tạo điều kiện cho ô sin gần gũi, đong đưa với chồng mình. Cho đến một hôm, cô ô sin được Hải thuê để làm mỗi thứ chóng bật cho Hải nghe đoạn ghi âm những lời nói yêu thương, tán tỉnh của chồng Hải dành cho mình thì cô ngã khụy vì đau khổ. Lúc này, Hải mới thấy mình sai, mình dại. Tự mình đã làm một việc hết sức ngu ngốc. Có đang đây hạnh phúc gia đình mình vào nguy cơ đổ vỡ. Nếu không tính ngộ nhanh, có thể có sự mất đi một người cha tốt, luôn yêu thương chúng.

Ngày hôm sau, Hải thanh lý hợp đồng

khóc lóc, năn nỉ, xin lỗi. Cả đêm ấy, Hải đã rất lo sợ. Cô không ngờ phép thử của mình lại gây ra hậu quả lớn như vậy. Nhiều ngày sau đó, chồng Hải lặng lẽ như một cái bóng. Hải đã cố gắng sắp xếp lại trật tự vốn có của gia đình để mong được chồng tha thứ. Nhưng hình như anh không để tâm đến. Lúc này, Hải mới thấy hết những hậu quả khôn lường của phép thử đại đột ấy. Cô đành nhờ sự can thiệp của bố mẹ chồng. Bố chồng nghe Hải trình bày xong mọi chuyện thì thở dài bảo: "Hạnh phúc gia đình và tình yêu không bao giờ có phép thử con à!". Còn mẹ chồng của Hải thì nhẹ nhàng nói: "Đàn ông sĩ diện của họ cao lắm. Con không những làm mất sĩ diện của chồng mà còn làm nó cảm thấy hổ thẹn vì bị lừa gạt. Bây giờ chỉ có cố gắng kiên nhẫn, hãy dùng sự yêu thương chân thành và thật tâm vun đắp thì may ra con mới có thể lấy lại được sự tin yêu của chồng".

Sau đó một thời gian rất dài, nhờ bố mẹ chồng giúp đỡ, chồng Hải mới chấp nhận tha thứ cho cô. Đến giờ, mỗi lần nghĩ đến những ngày tháng đã qua, chỉ vì đại đột làm phép thử lòng chung thủy của chồng, Hải còn thấy run sợ. Chỉ một chút nữa thôi, cô đã đánh mất hạnh phúc của mình.

Mất việc, nữ công nhân luống tuổi khó tìm việc mới

Do dịch Covid-19, nhiều doanh nghiệp, nhà máy, xí nghiệp tạm dừng hoạt động hoặc thu hẹp sản xuất khiến không ít công nhân phải tìm công việc mới. Với những nữ công nhân luống tuổi, tìm kiếm một công việc phù hợp lúc này càng khó khăn hơn.

NGỌC THANH

Ít việc phù hợp

Từ đầu tháng 2, công ty nơi chị Trần Thị Lát (48 tuổi), ở phường Hoàng Tiến (TP Chí Linh) làm việc bị ảnh hưởng nặng nề bởi dịch Covid-19. Công ty này thông báo không biết đến bao giờ mới có thể khôi phục sản xuất nên cho nhiều công nhân nghỉ việc, trong đó có chị Lát. Mất việc, không còn thu nhập trang trải cuộc sống, chị Lát sốt sắng đi tìm việc tại một số cơ sở sản xuất ở TP Chí Linh. Nhưng hơn 2 tháng qua, đi đến đâu chị Lát cũng nhận được những cái lắc đầu từ chối. "Người ta bảo đợt này sản xuất khó khăn nên không có nhu cầu tuyển dụng, nhiều nơi cũng phải giảm bớt công nhân. Một số nơi có nhu cầu tuyển dụng nhưng chỉ tuyển người trẻ, gần như không có công việc phù hợp với những người luống tuổi như tôi", chị Lát cho biết.

Hơn 1 tháng nay, sau khi nghỉ việc tại một công ty may ở phường Ai Quốc, chị Mạc Thị Xuyên (45 tuổi), ở xã Quyết Thắng (cùng TP Hải Dương) không biết



Hơn 1 tháng nay, chị Xuyên bị mất việc do công ty cắt giảm lao động

làm gì. Chị Xuyên đã đến nhiều nơi xin việc nhưng đều không được nhận cũng với lý do sản xuất khó khăn và không tuyển người nhiều tuổi. Mới đây khi biết một cơ sở gia công bánh đậu xanh hoạt động trở lại, chị Xuyên vội vàng đến xin việc nhưng cũng thất vọng quay về vì cơ sở này chỉ sản xuất cảm ứng khó khăn nên không có nhu cầu tuyển dụng thêm người. Theo chị Xuyên, nếu là nam giới ở tuổi thì vẫn còn sức khỏe để đi làm các công việc tự do như phụ hồ, bốc vác..., còn phụ nữ cơ hội tìm được việc làm trong dịp này rất ít.

Ở những doanh nghiệp vẫn hoạt động cầm chừng, trong trường hợp phải cắt giảm lao động cũng sẽ nhắm đến những người làm ở bộ phận không quan trọng, người luống tuổi.

Lo tái nghèo

Khi mất việc, nhiều người luống tuổi lâm vào hoàn cảnh khó khăn. Chị Xuyên là mẹ đơn thân, có con đang học lớp 7 và sống cùng mẹ già đã ngoài 80 tuổi. Sau bao năm tích cóp và vay thêm họ hàng, năm 2017 chị xây được căn nhà mới và công nhận thoát nghèo dù vẫn gánh chùng, không tuyển thêm người. Theo chị Xuyên, nếu là nam giới ở tuổi thì vẫn còn sức khỏe để đi làm các công việc có việc gì làm nên không có thu nhập. Bữa cơm gia đình vì thế cũng đơn giản hết mức có thể. "Nếu không tìm được việc làm trong thời gian tới, tôi cũng không biết phải xoay xở thế nào để duy trì cuộc sống. Cứ như thế này có khi nhà tôi lại rơi vào cảnh tái nghèo", chị Xuyên

Mách nhỏ

Bí quyết giúp trẻ thích nghi trong mùa nóng

Thời tiết cuối tháng 4 bắt đầu có những ngày nắng nóng trong khi dịch Covid-19 chưa chấm dứt khiến nhiều gia đình lo lắng cho sức khỏe của trẻ nhỏ. Dưới đây là một số cách giúp trẻ thích nghi tốt với mùa nóng.

Môi trường sống sạch, thoáng mát
Trong bối cảnh dịch Covid-19, cha mẹ cần bảo đảm môi trường sống trong lành, thông thoáng. Lau nhà liên tục bằng xà phòng hoặc các dung dịch sát khuẩn, sàn sạch sẽ giúp con thoải mái làn lún, vui đùa trong những ngày nghỉ học kéo dài. Cần dọn những nơi nước đọng, ngăn chặn sự phát triển của muỗi và - trung gian truyền bệnh sốt xuất huyết, ngù mán, diệt loăng quăng...

Các vật dụng quen thuộc với trẻ, mặt bàn, ghế, tay nắm cửa hay đồ chơi... phải được khử trùng thường xuyên.

Vệ sinh cá nhân, chăm trẻ đúng cách
Rửa tay sạch được xem là "liều vaccine miễn phí" cho mọi đối tượng, bởi tác nhân gây bệnh nguy hiểm ở trẻ đa phần đến từ đôi bàn tay. Nhiều bé có thói quen chà tay lên mặt sau khi cảm, nắm vật bất kỳ hoặc bốc đồ bẩn bỏ vào miệng. Để tránh vi khuẩn, virus có hại, phụ huynh nên hướng dẫn con vệ sinh cá nhân đầy đủ, rửa tay sạch sẽ, đúng cách trước khi ăn, sau khi đi vệ sinh và vui chơi lắm bẩn.

Cần hình thành thói quen đeo khẩu trang, đội mũ, nón rộng vành cho con. Không để trẻ chơi đùa ngoài trời nắng quá lâu, tránh tiếp xúc trực tiếp ánh nắng mặt trời trong thời gian từ 10-16 giờ. Nhỏ mắt, nhỏ mũi cho trẻ vài lần mỗi ngày bằng dung dịch nước muối loãng Natri Clorid 0,9% nhằm làm sạch mũi, mắt, bôi ngụy cơ trẻ hít phải bụi bẩn, tiếp xúc chất gây ô nhiễm khá lớn.

Sử dụng quạt, điều hòa hợp lý
Tránh cho trẻ sử dụng máy lạnh kéo dài quá mức, bởi trên 4 tiếng và nhiệt độ phòng lạnh có thể khiến đường hô hấp bị khô, dễ bị bệnh viêm đường hô hấp cấp tính như viêm họng, viêm amidan, viêm thanh quản, viêm mũi xuất tiết... Trẻ bị sốt, ho, chảy nước mũi, nghẹt mũi, ăn uống kém làm sức khỏe càng bị sụt giảm.

Tiêm phòng đầy đủ
Tổ chức Y tế thế giới (WHO) và Quỹ Nhi đồng Liên hợp quốc (UNICEF) khuyến cáo tỷ lệ tiêm vaccine phải đạt 95% số trẻ. Hệ miễn dịch yếu khiến trẻ dễ mắc các bệnh truyền nhiễm nguy hiểm. Biện pháp phòng bệnh tốt nhất là tiêm phòng, tuy nhiên trẻ phải được tiêm đủ liều. Cha mẹ nên chủ động tiêm các mũi vaccine phòng viêm màng não, phế cầu, bạch hầu, uốn ván, ho gà, sởi, rubella, bại liệt, quai bị, thủy đậu, bệnh dại... tại các điểm tiêm chủng.

Dinh dưỡng hợp lý
Ngoài khẩu phần ăn đủ 4 nhóm chất cần thiết bao gồm chất đạm, chất béo, chất bột đường, vitamin và khoáng chất mỗi ngày, phụ huynh nên tăng cường cấp nước cho trẻ, có thể nước lọc, nước giàu khoáng chất và vitamin như nước ép trái cây, cam tươi, dứa, rau má, nước mía... Các loại thức uống này vừa giúp giải nhiệt, chống rôm sảy, vừa giúp làm lành các vết thương nhanh chóng, tăng sức đề kháng cho cơ thể. Phụ huynh nên nhắc nhở con uống đủ lượng nước cần thiết khi ở nhà và ở trường.

TRÀ MY (tổng hợp)



Nên thường xuyên lau dọn nhà cửa sạch sẽ để ngăn ngừa bệnh tật cho bé

Khám phá

Quốc đảo ít người ghé thăm nhất thế giới

Với hơn 100 hòn đảo nhỏ nằm rải rác ở nam Thái Bình Dương, Tuvalu là một trong những quốc gia nhỏ và cô lập nhất thế giới. Với tổng diện tích đất liền 26 km², dân số quốc đảo chỉ khoảng 11.000 người, hầu hết sống tập trung ở đảo chính hay thủ đô Funafuti. Trên đảo chỉ có một sân bay với 2 chuyến bay mỗi tuần, từ đây du khách sẽ đến tham quan các hòn đảo khác bằng phà.

LAN HUƠNG

Mỗi năm Tuvalu đón khoảng 2.000 du khách và là một trong những quốc gia chưa bị ảnh hưởng bởi Covid-19. Để phòng ngừa, chính phủ nước này thành lập lực lượng y tế đặc nhiệm vào cuối tháng 1 và thắt chặt biên giới từ ngày 20.3. Khách đến từ các quốc gia trên thế giới đều phải tự cách ly trong 14 ngày.

Sau khi dịch Covid-19 xuất hiện ở Fiji vào giữa tháng 3, các chuyến tàu, máy bay từ nước này cũng bị cấm, trừ tàu hàng hóa. Tuvalu hạn chế các cuộc tụ họp công cộng, bao gồm cả nhà thờ,

trường học.

Các trang tin tức và du lịch như CNN, Culture Trip gọi Tuvalu là hòn đảo thiên đường. Quốc gia sở hữu những hòn đảo được bao quanh bởi nước biển màu xanh ngọc, bãi biển ngập nắng và tỷ lệ tội phạm thấp. Đặc biệt, nơi đây cũng vắng bóng du khách, không thương mại hóa, là nơi lý tưởng để nghỉ ngơi và thư giãn.

Hầu hết các hòn đảo tại Tuvalu chỉ nằm ở độ cao hơn 3 m so với mực nước biển. Các nhà khoa học dự đoán, quốc gia này sẽ sớm biến mất trong khoảng 50 - 100 năm do xói mòn bờ biển và nước biển dâng. Để bảo vệ những hòn đảo khỏi thủy triều, bão lũ và sự suy thoái tài nguyên đất, Tuvalu đã mở rộng dự án trồng rừng ngập mặn ở các hòn đảo bên

ngoài. Rừng cũng có tác dụng cung cấp nguyên liệu cho ngành thủ công mỹ nghệ và đánh cá.

Hầu hết người dân ở Tuvalu là nông dân. Họ thường tập trung trong các ngôi làng khoảng vài trăm người, chăm sóc những khu vườn và đánh bắt cá thủ công. Chương trình phát triển Liên hợp quốc phân loại Tuvalu là nước nghèo tài nguyên, đặc biệt dễ tổn thương với các tác động từ biến đổi khí hậu. Cuộc sống trên đảo rất khác nghiệt do không có sông, suối. Nước mưa và giếng khoan là nguồn cung cấp nước ngọt. Đất xộp, ngập mặn nên nông nghiệp không phát triển, thay vào đó người dân trồng dứa, chuối và khoai môn. Nguồn thu nhập chính của Tuvalu đến từ nguồn viện trợ nước ngoài, ngoài ra là sản xuất tem, thu phí tàu bè đánh cá nước ngoài.

Lối sống ở Tuvalu đã được phương Tây hóa nhưng các tập nghi rất ít. Chỉ Funafuti có nguồn cung cấp điện thường xuyên. Quốc gia này cũng không có tờ báo chính thống nào và truyền hình vệ tinh phải đăng ký với chi phí đắt đỏ. Bản tin ngắn sẽ được phát qua đài phát thanh duy nhất.

Bóng đá và bóng chày là môn thể thao phổ biến ở quốc gia này. Sau khi kết thúc một ngày làm việc vào lúc 4 giờ chiều, người dân tập trung tại sân bay để chơi thể thao.

Người Tuvalu duy trì văn hóa truyền thống qua điệu nhảy Oga (dành cho nữ) và Fakanau (dành cho nam) trên nền nhạc Fatele. Điều mùa được biểu diễn hầu hết tại các sự kiện cộng đồng, buổi lễ chào mừng, đám cưới, tiệc sinh nhật, liên hoan...

Đến Tuvalu, du khách có thể ghé thăm khu bảo tồn biển ở Tuvalu bao gồm 33 km² rạn san hô, đầm phá và đảo phía tây của Funafuti. Đây là nhà của nhiều loài cá, san hô, tảo và động vật không xương sống. Các hòn đảo nhỏ là nơi làm tổ của rùa biển xanh có nguy cơ tuyệt chủng. Khu vực bảo tồn mở cửa cho du khách lặn biển, khám phá đại dương và thực hiện các chuyến dã ngoại. Ở đây cho thuê các thiết bị và hướng dẫn viên sẽ hỗ trợ du khách.

Ngoài ra, khách có thể thuê tàu thuyền để khám phá 9 hòn đảo chính ở Tuvalu. Các chuyến đi với hoạt động câu cá, chèo thuyền có giá khoảng 250 USD một ngày.



Ảnh 1: Tuvalu gồm hơn 100 hòn đảo nhỏ nằm rải rác ở nam Thái Bình Dương



2



3

Ảnh 2: Để bảo vệ những hòn đảo, Tuvalu đã mở rộng dự án trồng rừng ngập mặn ở các hòn đảo bên ngoài
Ảnh 3: Trang phục biểu diễn truyền thống là váy Te Titi tao, vòng hoa đầu, băng tay và vòng đeo cổ nhiều màu sắc

Con nuôi giải phóng

○ Truyện ngắn của **NGUYỄN SỸ ĐOÀN**

Đại đội trưởng hỏi tôi: “Trước khi nhập ngũ, cậu làm thủ kho hả?”. “Bảo cáo, tôi có ba năm làm thủ kho của HTX nông nghiệp”. Đại đội trưởng nói tiếp: “Cậu có một giờ đồng hồ để thu xếp quần tư trang. Sau đó lên gặp trung đoàn trưởng, nhận nhiệm vụ mới”. Gặp trung đoàn trưởng còn có anh Thắng là trung đội phó, đại đội 4. Tôi quen anh từ ngày học chung lớp cảm tình Đảng, do tiểu đoàn tổ chức. Anh hơn tôi bốn tuổi, vào chiến trường trước tôi hai năm. Ngày nhập ngũ, anh đã có vợ và một đứa con gái. Anh Thắng là người thành phố. Trước khi nhập ngũ, anh Thắng từng là thủ kho của một nhà máy lớn.

Nơi chúng tôi đến là một cái kho vù khí của trung đoàn, nằm kín đáo trong một thung lũng nhỏ và hẹp, kẹp giữa hai dãy núi trùng điệp và hiểm trở tên là Thung Ma. Đó là những ngày tháng chạp năm 1972. Con đường vào Thung Ma chỉ đủ lối cho hai xe đạp tho tránh nhau. Bên kia núi về hướng tây là một bán người dân tộc, có chừng hai chục nhà sàn. Xa hơn chút nữa là biên giới Campuchia. Ngày cũng như đêm, sương mù từ hốc núi ùn ra trắng như sữa, lạnh buốt. Gần trưa mới nhìn thấy mặt trời qua kẽ lá. Nửa đêm về sáng, cái rét thật ghê gớm. Bao nhiêu áo quần đều mặc vào hết mà vẫn rét. Củi quanh kho thì đầy, nhưng không dám đốt vì phải giữ bí mật. Buổi trưa thì ngược lại, nóng cháy da, khét tóc. Anh Thắng hơn tôi về chức vụ, tuổi hơn lần tuổi đời nên chỉ huy trung đoàn đã chỉ định làm nhóm trưởng. Anh có tác phong của người công nhân, ngay từ nếp ăn ở gọn gàng, ngăn nắp và sạch sẽ. Tôi tính quê mùa, lười thụt đũa quen. Chúng tôi có trách nhiệm bảo quản trống nom kho vũ khí. Cuộc sống của hai chúng tôi cứ trôi qua như thế.

Một lần, chúng tôi vào rừng đào măng. Từ xa đã nghe thấy tiếng đào đất thình thịch. Sau khi xác định phương hướng, chúng tôi cảnh giác tiếp cận. Có hai thanh niên đang hi hục đào đất. Một ông già chừng 50 tuổi ngồi gần đó. Cả ba đều là người dân tộc. Một có quan tài để cạnh nơi đang đào đất. Họ đào hủ chôn người chết. Điều lạ lùng là cạnh cổ quan tài có một đứa trẻ đang khóc. Đứa trẻ được bọc kín bằng vải, chỉ để hở mắt cái mặt. Tôi nhìn anh Thắng dò hỏi. Thắng phát tay. Tôi lặng lẽ quay lui. Nhung đã muộn. Tiếng ông già cất lên: “Đừng lại. Các ông là ai?”. Biết không thể tránh được, tôi và anh Thắng bước ra. Ông già nhắc lại câu hỏi. Anh Thắng từ tốn: “Chúng tôi là quân giải phóng bị lạc đơn vị”. Ông già nhìn chúng tôi từ đầu đến chân. Hai người đàn ông cảm ngang cái cuộc trong tay như chuẩn bị giao chiến. Có lẽ ông già đã tin lời anh Thắng qua cái giọng Bắc. Ông gật nhẹ: “Khu rừng này nhiều rắn độc lắm đấy. Lũ này phải cẩn thận”. Tôi thở: “Cảm ơn ông đã chỉ bảo”. Từ lúc đó quan hệ đôi bên bớt căng thẳng. Tôi đánh bạo hỏi: “Đi chôn người chết sao ông còn mang đứa trẻ này? Nó là con người chết à?”. “Ồ, mẹ nó không muốn ở với tao nữa thì phải cho nó đi theo mẹ, cho có bầu, có bạn”.



Minh họa: PHÙNG ĐÀN

Tôi rùng mình. Hối còn ở ngoài Bắc tôi được nghe kể có một, hai bộ tộc ít người còn giữ hủ tục chôn con theo mẹ, nếu nó còn đang bú. Khùng khiếp quá. Tôi kéo tay anh Thắng hỏi thăm: “Phải can ông cụ chứ”. Anh Thắng bảo: “Tao muốn xin đứa bé”. “Nhưng lấy gì nuôi nó?”- tôi nói. Anh Thắng dứt khoát: “Cứ biết cứu nó đã mọi việc tính sau. Thấy người sắp chết mà không cứu là có tội”. Tôi chưa kịp gì đã nghe tiếng anh nói với ông già: “Nhưng đứa bé đã chết đâu”. “Ồ, nhưng đây là phong tục mà. Nếu không, con ma sẽ về bắt những ai nuôi đứa bé”. Thắng nhẹ nhàng: “Tôi là quân giải phóng, bộ đội Cụ Hồ, đừng ra xin ông đưa trẻ này. Nếu mẹ nó về bắt thì sẽ bắt chúng tôi”. Ông già kéo con trai mình ra. Họ nói với nhau bằng tiếng dân tộc. Máy phút sau, ông già quay lại bảo: “Bố nó đồng ý rồi. Cho chúng mày. Sau này xảy ra chuyện gì đừng trách chúng tao không nói trước. Máy tên gì? Còn tao tên Trùng ở bên kia núi”. Anh Thắng giới thiệu tên chúng tôi.

Việc đầu tiên là đặt cho thành bé một cái tên. Tôi nói: “Đặt tên là Lợi. Bố Thắng, con Lợi”. “Sao lại là con của riêng tao. Cả mày nữa chứ. Theo tao đặt tên là Phóng. Đó là tâm nguyện của toàn dân tộc ta giải phóng miền Nam”. Chúng tôi quyết định đặt tên cho bé là Nguyễn Trần Giải Phóng. Nguyễn là họ của Thắng, còn Trần là họ của tôi. Việc nuôi một đứa trẻ chưa đầy năm không hề đơn giản như chúng tôi nghĩ. Những ngày đầu thật vất vả. Chúng tôi nuôi thành Phóng bằng sữa bột, bằng nước cơm, nước sắn. Bọc cho nó bằng những cái áo, cái quần của chúng tôi còn mới. Đường như thành Phóng cũng biết thân phận mình nên ngoan lắm. Tuy vậy, thành Phóng cũng có vài lần làm chúng tôi phát hoảng. Một lần, vào lúc nửa đêm vang lên tiếng gọi gặp gặp của anh Thắng: “Tuấn ơi, Tuấn ơi”. Như cái ló xo, tôi nhảy mấy bước là tới giường anh. Thành Phóng nằm co quắp như con tôm, rên hừ hừ, mắt mở trừng trừng, môi khô, người nóng như lửa, mê sảng. Nửa đêm, thành Phóng tỉnh như sao, kêu đòi. Tôi nhìn anh Thắng lo lắng. Sống ở Trường Sơn, những cơn sốt chột đến, chột đi là chuyện bình thường. Nhưng những ai sốt mê man, chột tỉnh táo, đòi ăn thì coi chừng. Đó là sốt ác tính. Anh Thắng bảo: “Mày ở lại trông kho cẩn thận. Tao đưa nó vào trạm 10”. Đường vào bình trạm 10 mất chừng hơn

một giờ đi bộ. Anh Thắng lưng đeo ba lô, hai tay ôm thành Phóng được quấn trong một cái chăn mỏng lao vào bóng đêm. Trong cái không gian lạnh lẽo ấy, tôi thương thành Phóng vô hạn. Thấy mình bất lực. Giá như có thể ôm thay nó được. Rất may, on trời, những đợt sài đen ấy rồi cũng qua...

Chiến dịch Hồ Chí Minh toàn thắng. Ba tháng sau, chúng tôi được lệnh bàn giao kho, trở về đơn vị. Anh Thắng quyết định mang thành Phóng đi theo. Cấp trên vài lần gọi ý hoặc đưa nó về gia đình hoặc đưa nó vào trại trẻ mồ côi. Anh Thắng buồn phật khốc. Lựa chọn nào cũng không ổn. Cuối năm 1975, cấp trên cho anh xuất ngũ. Đó cũng là giải pháp ổn thỏa cho tất cả.

Đất nước hòa bình rồi, cuộc sống sẽ dần ổn định. Nhưng việc anh Thắng dẫn một thành bé ba tuổi trở về lại khiến gia đình anh không hề yên ổn. Không ai tin lời anh Thắng giải thích, nhất là vợ anh. Ngay các cấp lãnh đạo đơn vị ngày ấy cũng có mấy ai tin. Những lời biện hộ của tôi đều bị cấp trên gạt đi. Có lẽ việc xuất ngũ nhanh chóng của anh Thắng chủ yếu vì nguyên nhân này. Cái ghen của người đàn bà thật ghê gớm. Thà "tan vàng nát ngọc" chứ không chịu cảnh chia chông chung. Vợ anh Thắng ôm con gái về bên ngoài. Đau khổ và buồn bực, anh Thắng viết thư chia sẻ cùng tôi. Tôi không ngờ cái kết của việc nhận con nuôi lại tệ hại đến mức này. Tôi viết thư kể cận kề cho vợ anh nghe, kèm theo cả lời thể nữa. Chị trả lời: “Nếu mọi lời thể mà thành sự thật thì chẳng ai dám thể”. Năm sau, nhân đợt nghỉ phép, tôi về thăm anh chị Thắng. Từ đó gia đình anh mới tạm yên ổn. Đôi lần anh Thắng viết thư than thở: “Vợ tao đến giờ vẫn còn nghi ngờ”.

Mười lăm năm trôi qua. Một buổi sáng tôi chuẩn bị đi làm thì có một chàng trai chừng 20 tuổi bước vào: “Cháu chào chú, cho cháu hỏi đây có phải nhà chú Tuấn không ạ”. Nhìn chàng trai, tôi ngỡ ngờ, nhưng vẫn trả lời: “Vâng, tôi là Tuấn đấy”. Chàng trai đổi cách xưng hô: “Bố Tuấn, con là Phóng! Nguyễn Trần Giải Phóng đây!”. Trời ơi, thành Phóng đây sao? Lấn gặp anh Thắng cuối cùng cách nay cũng đã 10 năm. Từ một thành bé 8 tuổi gầy đen, thế mà hôm nay vụt trở thành chàng trai cao to vạm vỡ. Chỉ nước da ngăm ngăm thì không thay đổi. Chúng tôi ôm nhau mừng mừng, tủi tủi. Chờ cho sự xúc động lắng xuống,

Văn nghệ

Văn nghệ



NGUYỄN TƯỜNG THUẬT*Bạn tôi ở lại Ba Lòng*

*Tôi từ châu thổ sông Hồng
Chiều nay trở lại Ba Lòng ngày xưa...
Mái dột lúp xúp sim mua
Hoa lau phơ phát gió lửa trắng phau*

*Bạn giờ nằm lại nơi đâu
Đôi sim hay dưới nước sâu Ba Lòng?
Tôi đi tìm, bạn biết không
Khôn thiêng dẫn lối, ta cùng về quê
Lại cùng thả nhè trên đê
Lại cùng nghe sáo đêm hè vi vu...*

*Bạn đi từ ấy đến giờ
Mẹ mong chờ bạn, bạc phơ mái đầu
Đêm đêm mẹ vẫn nguyện cầu
Mẹ rằng: "... Nó bạn, nên lâu chưa về..."
Lời tôi gọi, bạn có nghe
Khôn thiêng chỉ lối, cùng về bạn ơi!*

*Lặng im, bạn chẳng đáp lời
Ba Lòng sóng vỗ, nước xuôi ri rào
Lung đỏi phơ phát hoa lau
Hình như hôn bạn nhập vào bay bay...
Bạn tôi ở lại đất này
Hóa thân vào với cỏ cây Ba Lòng.*

HÀ TRỌNG ĐẠM*Giấc mơ hoa*

*Chạp mắt rồi tôi vui với ngàn hoa
Hoa gạo đỏ bên sông ngày đưa tiễn
Hoa phong lan ven rừng phủ mộ bạn
Vùng Thượng Lào trắng đỏ những mùa ban*

*Chiều ven sông hoa cải nở rộ vàng
Đình núi đá tìm màu hoa anh túc
Dọc khe suối hoa bưởi thơm ngào ngạt
Bạt ngàn đôi bờ bãi sải sim... mua*

*Nói theo nhau tit tấp đến không ngờ
Hàng dọc hàng ngang sao vàng năm cánh
Nghĩa trang buồn nhuộm nắng mưa ướt lạnh
Gió đại ngàn tuốt trắng những bông lau*

*Muôn sắc hoa... vọng tiếng hò dờn sau
Đất nước của ai, ai người trách nhiệm
Ai để vàng rừng, ai làm bạc biển
Ai trả lời với người đã ra đi*

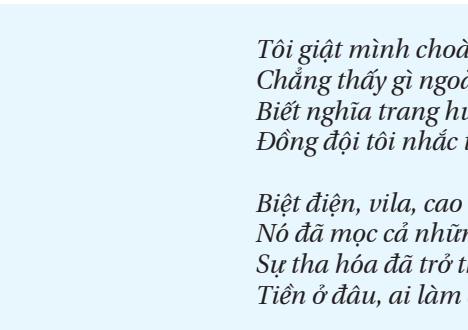
*Người lính năm xưa thể trước quân kỳ
Lời non nước lời tiễn nhân vọng mãi
Hàng triệu người ra đi không trở lại
Niềm tin nào gửi lòng đất hôm nay*

Chuyện làng báo, làng văn

Giảng văn thơ... bầy người thơ văn

Nhà thơ Hoàng Trung Thủy (1945-1998) quê ở Vụ Bản (Nam Định). Anh sống và viết rất nhất quán với quan niệm như trong thơ anh: “Thì si nên anh sống rất tình”. Anh luôn chu đáo, chỉ tình với gia đình và bạn bè cũng như nhiệt tình trong công việc. Dù khi còn dạy học ở Vụ Bản quê nhà hay những năm tháng anh chuyển vào công tác ở Đông Nai rồi Bà Rịa - Vũng Tàu, nhà thơ đều được mọi người yêu mến bởi những phẩm chất ấy.

Năm ấy, Hội Văn nghệ đặc khu Vũng Tàu-Côn Đảo (nay là Bà Rịa - Vũng Tàu) mới thành lập, số anh em viết lách ở vùng đất mới này còn thưa thớt, lại chưa biết hết về nhau. Nhà thơ Hoàng Trung Thủy làm ở văn phòng hội, rất dễ tâm đến việc nghe đồng, thăm dò tìm các tác giả mới của địa phương.



*Tôi giết mình choàng tình nắm chặt tay
Chàng thấy gì ngoài màn đêm giá lạnh
Biết nghĩa trang hương tàn đêm hiu quanh
Đồng đội tôi nhắc tôi sống đưng quên*

*Biệt điện, vila, cao ốc... khắp vùng miền
Nó đã mọc cả những vùng rừng cấm
Sự tha hóa đã trở thành bão động
Tiền ở đâu, ai làm chủ, ai đây?*

*Đất nước tôi máu đã thấm rãnh cày
Mấy nghìn năm đau nỗi đau đời mẹ
Cái có thể với cái không có thể
Tôi giết mình sau những giấc mơ hoa.*

PHAN KIM VIỆT*Bên suối Côn Sơn*

*Trong mái núi Côn Sơn, miền Chi Ngại
Dòng Côn Sơn mềm mịn, thướt tha
Thông thả, khoan thai, vút vèo điệu đà
Con nước trong veo, to trôi buông tận đáy!*

*Ngược bờ Côn Sơn
Theo dấu nguyên sinh dòng chảy
Đá nhấp nhô như đứng như ngồi
Dáng nữ tú nam thanh, đạp đất, đội trời
Can đạ, thẳng ngay
Vóc thượng phương, can trường nghĩa sĩ
Hoa lá hồn nhiên kết bao ý nhị
Xao xuyên cao xanh, lưu luyến lòng người!
Mây trời Côn Sơn bối hồi bối hồi
Như lụa, như tơ, như hư, như thực
Bên lên soi gương, then thùng e ấp
Nôn nà vương mái lá, ngấn ngơ trời!*

*Dòng Côn Sơn, đôi bờ Côn Sơn, mây trời Côn Sơn
Khoan nhặt, đầy vơi
Hình hài, cung bậc
Vượt lên ngữ ngôn
Vượt lên màu sắc*

*Rộn ràng, thời thúc
Sinh lực dâng trào, rạo rục chộn hưng!*

PHẠM HỒNG OANH*Chợt nghĩ với loa kèn*

*Nương theo làn hương trên phố
Hoa loa kèn như dạt tôi đi
Về phía mùa hạ nồng nàn...*

*Tôi chợt gặp hoa giữa những bạt ngàn
Những sắc màu
Của nửa xuân nửa hạ
Hoa thường nhắc tôi, cái đẹp thường ngân thế
Bất chợt tàn phai
Ngay cả lúc mặn mà!*

*Hoa dất tôi đi qua những nhạt nhòa
Tên là loa kèn
Còn hương thì kín đáo
Trời tháng tư như vừa thay áo
Cứ non nà trong từng sắc thiên di.*

Và nhà thơ đã nghĩ ra một kế để tìm ra những người yêu văn chương bằng cách giảng văn thơ ra trước cửa nhà để... đợi người văn chương. Khi số báo Văn nghệ đầu tiên của hội ra đời, Hoàng Trung Thủy lắng lặng đem về nhà một xấp. Kiểm sợi dây dài, giăng ngang khoảng hè phố trước cửa nhà. Đem xấp báo mới tinh vút lần lượt lên sợi dây, cố tình để cho cái bia báo quay ra đường. Rồi sau đó rút vào góc căn phòng phía trong ngồi đợi...

Rồi một buổi chiều có chàng trai trẻ phỏng xe đạp qua. Nhìn thấy dây báo, như bị điện giật, chàng quay ngoắt xe lại. Tất cả những cử chỉ đó không lọt qua mắt nhà thơ. Hoàng Trung Thủy thông thả đứng lên, liềm thừng bước ra cửa mời chàng trai vào nhà.

Chàng trai “được” Hoàng Trung Thủy “đánh bẫy” chính là Đặng Trung Nhân - về sau trở thành một cây bút văn xuôi có tiếng của văn chương Bà Rịa - Vũng Tàu. Sau đó, Hoàng Trung Thủy còn “bẫy được” nhiều tác giả khác nữa, giúp cho phong trào sáng tác văn học nghệ thuật của địa phương ngày càng sôi nổi...

TRẦN VĂN LỢI

Giếng làng một thuở

○ Tản văn của **TRẦN THUY LÀNH**

Sân đình, giếng nước, gốc đa đã trở thành biểu tượng của hồn làng trong tâm thức mỗi người dân quê. Đó không chỉ là nơi diễn ra những sinh hoạt cộng đồng, nơi tụ họp của già trẻ gái trai mà không gian thân thuộc ấy đã trở thành chứng nhân cho biết bao mối tình, là cầu nối cho nhiều lứa đôi nên duyên chồng vợ. Đi xa về, ai cũng thêm cái cảm giác được vục hai bàn tay vào gáo nước mát lành, ngọt lịm, mức lên từ giếng làng để rửa sạch bụi bặm mồ hôi, để nghe lòng mình thức dậy những kỷ niệm êm đềm một thuở. Cảm xúc tía về khiến tìm mình bỗng dung xốn xang, bình yên đến lạ.

Tôi lớn lên, chẳng biết giếng làng mình có tụ bao giờ. Giếng đục dơ rõ rệt, to gấp nhiều lần cái miệng giếng khơi của mỗi gia đình. Giếng làng hình tròn, xung quanh và thành giếng được xây gạch, có các bậc đi xuống. Nước giếng trong vắt, bốn mùa đầy ăm ắp. Mỗi khi nhà ai có công to việc lớn là các cô thiếu nữ lại quây đôi thùng ra giếng múc nước về dùng. Tiếng cười đùa, tiếng gọi nhau í ới xôn xao cả một góc làng. Nước giếng để nấu cơm, thổi xôi cho hạt gạo trở nên mềm dẻo, ngọt bùi. Nước giếng để gội đầu cho mái tóc các cô thôn nữ dài mượt, óng ả và đen nhánh... Nước giếng của làng không thể thiếu với mỗi gia đình bởi ai cũng nhận ra nước ở giếng làng ngọt hơn, trong hơn nước giếng nhà.

Phải chăng có một điều gì đó thiêng liêng, huyền bí nên giếng làng trở thành nơi hò hẹn, nơi chứng giám những lời tỏ tình của trai gái yêu nhau. Ban ngày là những ánh mắt đưa tình, vội vã. Buổi tối trăng lên, tòa án vàng lòng lánh mặt giếng là lúc đôi lứa tâm tình. Cả một không gian thơ mộng, bình yên đã nói hộ những điều thầm kín tự đáy lòng của họ.

Ông nội báo, nhờ giếng làng nằm ở thế đất đẹp, mạch nước ngầm không bao giờ vơi cạn mà làng tôi có nhiều người đỗ đạt, thành danh. Mỗi mùa thi đại học, ông lại bám đót ngón tay điểm danh những ai đỗ ai trượt. Ông nhăm tính có bao nhiêu người từ làng đi “thoái lý”, làm người của Nhà nước, làm doanh nhân, nhà khoa học... Ông tự hào về truyền thống hiếu học của quê hương nhưng ông cũng tự hào về cái giếng làng đã góp phần làm nên “phong thủy”.

Nhưng bây giờ giếng làng tôi chẳng còn nữa. Khi nước máy về đến từng làng sâu, ngõ hẻm thì nhà nhà lắp giếng. Giếng làng trở nên thừa thãi, không cần thiết. Thành giếng phủ rêu xanh, mặt giếng đầy bèo ong. Thanh niên, trai gái đi cà phê, karaoke hện hò tán tỉnh. Giếng làng bơ vơ trong cơn trở mình của những ngày đô thị hóa. Người dân quê tôi thức thối, bất kịp với những đổi thay của thời cuộc. Khiông đất rộng mẽnh mộng nơi giếng làng tạo lạc bao đời nay bỗng mọc lên một nhà văn hóa và sân vận động cho trẻ con vui chơi mỗi sớm mỗi chiều, các cụ cao niên tập dưỡng sinh, các bà, các cô sinh hoạt văn nghệ, hát hò. Ai cũng tỏ ra thích thú với những đổi thay như thế. Chỉ có ông tôi là tiếc ngán tiếc ngờ. Ông bảo nó là cái hồn của làng, sao người ta lại nó lấp đi. Chắc chắn làng sẽ có nhiều biến động. Nhưng lời nói của một ông già gần chín mươi tuổi bị cho là lắm cảm, lạc hậu, kéo lùi lịch sử. Thì thong ông chống gậy ra nhà văn hóa, đứng lặng hồi lâu. Đôi mắt mờ đục của ông như nhìn vào cõi xa xăm.

Lời dự đoán của ông trở thành hiện thực. Làng tôi lên phố. Vào đại học không phải là ước mơ duy nhất của người dân quê tôi như xưa nữa. Học xong phổ thông, thanh niên đi xuất khẩu lao động, làm công ty. Con đường học vấn gian nan sớm dừng lại để nhường bước cho con đường làm giàu. Ông tiếc nước, xót xa. Ông ao ước gì như dùng lấp cái giếng làng thì làng mình còn nhiều cử nhân, thạc sĩ. Tôi bàng hoàng tự hỏi, có phải tại giếng làng không, bởi giếng?

Độc sách

Linh diệu- Nỗi lòng đau đáu với thiên nhiên

○ NGUYỄN THU HẰNG

Nhà văn Nguyễn Văn Học đã có nhiều tác phẩm viết về những vấn đề của xã hội, đất nước, như "Những cô gái bất hạnh", "Gái điếm", "Hồn danh"... Nhiều tác phẩm đã tái bản, nhưng ấn tượng với bạn đọc hơn cả, theo tôi đó là về một Nguyễn Văn Học đi tiên phong khi khai thác những vấn đề thiên nhiên, sinh thái, môi trường. Những tác phẩm viết về vấn đề này mấy năm nay đã liên tục ra đời như "Mình ơi, anh cưới đồng sông nhé", "Nhạc cây"... Và ngay đầu quý I năm nay, tiểu thuyết "Linh diệu" của Nguyễn Văn Học được phát hành đã một lần nữa minh chứng cho lối đi mới, riêng biệt khi nhà văn viết về vấn đề môi sinh với một nỗi lòng đau đáu.

Nhân vật chính trong "Linh diệu" là Diệp Văn - cô gái trong sáng, xinh đẹp, đặc biệt có một tâm hồn đa cảm, nhân ái, thích loài vật, nhất là chim muông. Từ nhỏ, Diệp Văn rất nhạy cảm với chim muông, hiểu được và chơi với chúng nên chim chóc đến nhà cô ngày một đông. Cô sẵn sàng cứu bất cứ chú chim nào bị thương, bị bắt, không hề quản ngại khó khăn, bỏ nhiều tiền bạc, thậm chí bất chấp nguy hiểm tính mạng để cứu đàn chim. Cô đã thốt thức, quản quái khi đàn chim trong vườn bà ngoại bị

sát hại. Diệp Văn luôn tự vấn, đau khổ tìm nguyên nhân. Chính cái đói nghèo cũng như sự độc ác của con người đã giết đi những người bạn của bầu trời. Yêu chim muông như vậy mà hàng ngày cô phải chứng kiến cảnh con người bắn, bẫy, giết bao nhiêu chim, vật trụi lông chim đem ra chợ bán hay nướng sống trên than hồng. Hình ảnh bầy chim bị vật trụi lông cứ trở qua trở lại ám ảnh người đọc.

Diệp Văn còn là một cô gái có số phận bất hạnh đáng thương. Cô bị bỏ rơi từ khi mới lọt lòng, được bà giáo Diệp Chi nuôi dạy và yêu thương như con gái. Khi mẹ đẻ tìm nhận lại Diệp Văn, vốn sẵn sự nhân ái cô đã nhận mẹ. Ngay từ nhỏ trên hai bà vai cô đã có hai vết sẹo gây cho cô khó chịu, ngứa ngáy, đau đớn. Khi lớn lên từ hai vết sẹo đó mọc hai cái cánh trắng muốt. Người ta coi cô là ma quỷ, sẵn duối để bắn cô như một con chim, cô phải chạy trốn nhiều lần. Dù cô là một cô gái nhỏ bé, chỉ biết chăm sóc, bảo vệ đàn chim trời, cố giữ vườn chim, rồi vườn chim bị mất do chính quyền bán đất, làm đường... cô lại cùng người thân trồng cây xanh để gọi đàn chim về, để cho đẹp làng quê nhưng vẫn luôn bị kỳ thị, rình rập. Để rồi cuối cùng chính người yêu cô, người vốn là kẻ độc ác chuyên đi bắt giết chim đã được cô cảm hóa. Song vì gia đình



cấm không cho lấy con bé nửa người nửa chim mà anh chán đời quay vào đời tìm bán chim và làm chấy đói. Trong lúc ấy, Diệp Văn đang bị một đội săn chim khác đuổi bắn, cô đã chạy lên đồi Cò thút giục đàn chim bay đi tránh lửa, cô lao vào lửa, cô giãy giụa, đôi cánh bật tung...

Các nhân vật phụ khác là những người thân trong gia đình Diệp Văn cũng yêu thương, chăm sóc bầy chim muông như chim trời. Bà ngoại cả

đời trông coi vườn chim rồi cũng bị chính những kẻ tàn ác giết chết. Mẹ nuôi, bà giáo Diệp Chi rất thương con, yêu thương bầy chim, sẵn sàng bỏ hàng trăm triệu ra giúp con gái mua chim để thả đi nhưng cũng không lại được với những kẻ săn bắn. Cô bạn Ngò cũng đã mọc cánh và đang sống ở làng đó, vẫn hằng ngày bị truy đuổi săn bắn như chim, như ma quỷ. Chị gái Diệp Sương, hay cậu An, chú Quý công an xã, những người bạn trong Câu lạc bộ Bảo vệ động vật hoang dã cố gắng chung tay nhưng cũng không thực hiện được những điều cao cả khi chính quyền còn thờ ơ, lòng người còn vô cảm, coi chim muông, thiên nhiên là trời đất ban tặng thỏa sức khai phá, bắn giết vì miếng ăn trước miệng. Mỗi nhân vật một tính cách, một số phận nhưng đều trần trụi, đau đớn khi thiên nhiên bị con người tàn phá, chim chóc bị bắt giết. Khi con người đã khai thác tận diệt thiên nhiên thì đến một lúc nào đó thiên nhiên cũng sẽ biến mất khỏi cuộc sống này, như linh diệu đã bay đi mất.

Với 300 trang tiểu thuyết, giọng văn lúc mềm mại, nhẹ nhàng, lúc hối hả, gấp gáp, khắc khoải, tuôn trào, lúc hiện thực chao chát, hoang hoải, huyền ảo nhiệm màu, Nguyễn Văn Học đã gieo vào lòng người đọc một nỗi đau đời, nỗi đau lòng khi thiên nhiên đang bị con người tàn phá.

Gia Lộc triệt phá nhiều ổ nhóm trộm cắp

Thời gian gần đây, trên địa bàn huyện Gia Lộc xảy ra nhiều vụ trộm cắp tài sản. Lực lượng công an đã xác lập các chuyên án đấu tranh, triệt phá một số ổ nhóm loại tội phạm này.

○ HAO NHIÊN

Trộm cắp "vật"

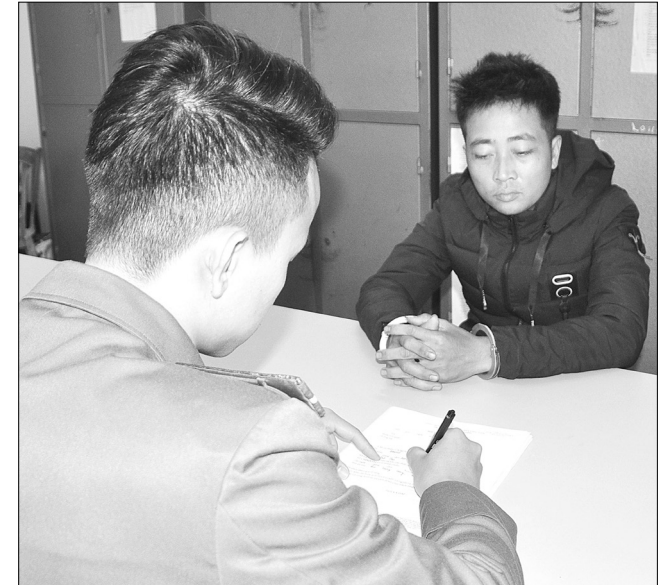
Đầu tháng 3 vừa qua, Công an huyện Gia Lộc liên tiếp nhận được trình báo của người dân bị trộm cắp tài sản trong đêm. Tài sản bị lấy mất có giá trị không lớn như xe đạp, máy bơm nước, chó, mèo... nhưng nhiều vụ trộm xảy ra khiến người dân bất an, ảnh hưởng đến an ninh trật tự tại địa phương.

Nhằm sớm truy bắt các đối tượng, Cơ quan Cảnh sát điều tra Công an huyện Gia Lộc đã xác lập chuyên án để tập trung lực lượng, phương tiện đấu tranh. Lực lượng công an đã nghiên cứu, phân tích mối liên hệ giữa các vụ trộm, tiến hành ra dựng các đối tượng khả nghi. Các trinh sát cũng bí mật tuần tra, kiểm soát trên các tuyến đường để nắm tình hình. Cơ quan công an tập trung rà soát, xác minh các đối tượng có tiền án, tiền sự. Đặc biệt các đối tượng có biểu hiện sử dụng ma túy được truy xét kỹ vì bọn chúng có thể bắt chắp thủ đoạn, trộm cắp "vật" để thỏa mãn cơn nghiện.

Sau nhiều ngày áp dụng các biện pháp nghiệp vụ, ngày 17.3 cơ quan điều tra bất ngờ triệu tập nhóm 3 đối tượng gồm Nguyễn Văn Thăng (29 tuổi), Trương Đình Kiên

(46 tuổi, cùng ở xã Đông Quang) và Nguyễn Văn Nguyễn (31 tuổi, ở xã Đức Xương, cùng huyện Gia Lộc) để đấu tranh. Qua rà soát, nắm thông tin, những đối tượng này đều có tiền án về tội trộm cắp tài sản, nghiện ma túy và không có việc làm ổn định. Đặc biệt, trong thời gian xảy ra các vụ trộm, những đối tượng trên có nhiều biểu hiện chi tiêu bất minh, thường xuyên thay đổi phương tiện đi lại.

Tại cơ quan điều tra, sau nhiều lần quanh co, chối cãi, các đối tượng đã thừa nhận gây ra nhiều vụ trộm cắp tài sản tại các huyện Gia Lộc, Thanh Miện. Đây là nhóm "bạn nghiện" nên thường xuyên tụ tập chơi bời. Vào đêm tối hoặc giữa trưa, chúng đi lang thang trong các thôn, xóm, khu dân cư. Khi thấy người dân vắng nhà hoặc sơ hở thì thay phiên nhau cảnh giới để đồng bọn đột nhập vào nhà lấy trộm. Tài sản lấy được ngay lập tức bọn chúng đem bán để lấy tiền chia nhau tiêu xài, mua ma túy. Không chỉ gây án tại huyện Gia Lộc, chúng còn sang các địa bàn lân cận để trộm cắp. Như rạng sáng 12.3, chúng đã đột nhập vào gia đình chị Phạm Thị Tuyết (37 tuổi, ở thôn Thọ Trung, xã Lam Sơn, Thanh Miện) lấy trộm 11 con gà con, 1 con chó, 1 máy khoan và 1 máy cắt cỏ tay.



Đối tượng Nguyễn Văn Văn tại cơ quan điều tra

Ảnh: VĂN TỬ

Cảnh giác trong mùa dịch

Ngoài nhóm trên, đầu năm 2020 lực lượng Công an huyện Gia Lộc đã xác lập chuyên án, triệt phá nhóm trộm cắp tài sản liên tỉnh, bắt giữ Nguyễn Văn Văn (37 tuổi) và Nguyễn Văn Năm (33 tuổi, cùng ở xã Thanh Xuân, Thanh Hà). Hai đối tượng đã gây ra gần chục vụ trộm cắp xe máy tại các huyện Gia Lộc, Thanh Hà và Ân Thi (Hưng Yên). Các đối tượng này nhà ở huyện Thanh Hà nhưng thường dạt sang Hải Phòng lang thang, nay đây mai đó. Bằng nhiều biện pháp nghiệp vụ, lực lượng Công an huyện Gia Lộc đã "giăng bẫy", bắt gọn Văn khi y có mặt tại một quán cà phê ở

thị trấn An Lão, huyện An Lão (Hải Phòng), đồng thời phối hợp với Công an huyện Từ Kỳ bắt giữ Năm.

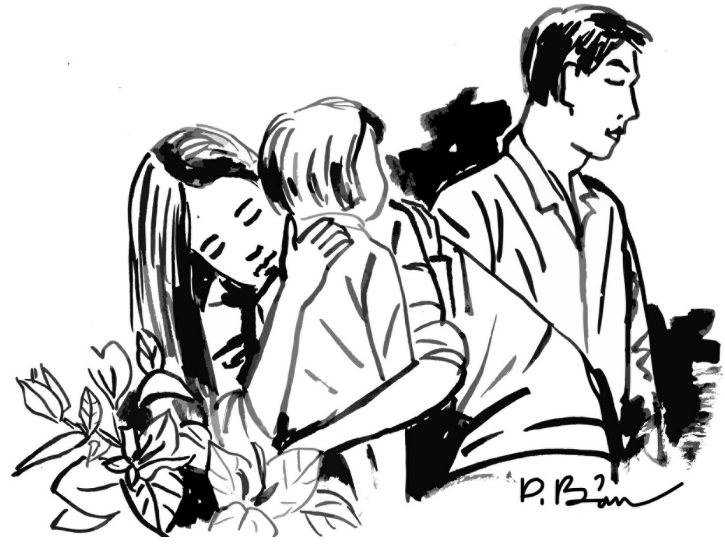
Theo Công an Gia Lộc, tình hình tội phạm trộm cắp tài sản trên địa bàn huyện có chiều hướng gia tăng, diễn biến phức tạp. Từ đầu năm đến nay, Công an huyện đã khởi tố 10 vụ, 11 bị can về tội trộm cắp tài sản và làm rõ, chuyển 6 vụ, 10 đối tượng cho Công an các huyện Thanh Hà, Từ Kỳ, Thanh Miện, Ninh Giang và TP Hải Dương xử lý theo thẩm quyền. Đặc biệt, trong thời gian giãn cách xã hội phòng chống dịch Covid-19, tại huyện Gia Lộc cũng tiếp tục xảy ra một số vụ trộm cắp do người dân lơ là bảo vệ tài sản của gia đình. Như ngày 10.4 vừa qua, lực lượng Công an huyện đã làm rõ 3 đối tượng: Đỗ Văn Kiên (27 tuổi), Đỗ Đình Long (37 tuổi) và Đỗ Bá Dũng (42 tuổi, cùng ở thị trấn Gia Lộc) gây ra hàng loạt vụ trộm cắp cây cảnh có giá trị tại địa phương.

Trung tá Nguyễn Tuấn Giang, Đội trưởng Đội Cảnh sát hình sự (Công an huyện Gia Lộc) khuyến cáo việc điều tra các vụ trộm cắp tài sản tốn nhiều thời gian, công sức và thu hồi tài sản bị mất gặp rất nhiều khó khăn. Người dân cần đề cao cảnh giác, chủ động bảo vệ tài sản của mình. Người dân cũng như các cơ quan, đơn vị, doanh nghiệp cần quan tâm trang bị phương tiện phòng ngừa như camera giám sát, thiết bị định vị, khóa chống cắt, hệ thống báo động và bố trí đầy đủ người trực để bảo vệ tài sản.

Bút xanh

Mẹ ghê cũng là mẹ

○ TRẦN HỮU KHANG
(Lớp 12H, Trường THPT Cẩm Giàng)



Mấy năm nay 11 tuổi rất xinh xắn và đáng yêu. Có bé có khuôn mặt tròn với làn da trắng hồng, sống mũi cao và đôi môi đỏ tươi, chúm chím thật xinh. Chỉ duy có đôi mi cong là trông thật buồn. Mẹ sống cùng với bố trong một ngôi nhà nhỏ ở cuối xóm. Ngôi nhà có giàn hoa giấy hồng rực, dịu dàng trong nắng mỗi hè về. Mẹ được bố yêu chiều, dạy bảo nên luôn là một học sinh chăm ngoan, học giỏi. Tuy vậy, có bé luôn có cảm giác cô đơn và thiếu vắng. Nhất là mỗi buổi tan học, nhìn các bạn có mẹ âu yếm đón đưa, mẹ càng buồn hơn. Mẹ nghe mọi người nói chuyện nước đung đưa về thích thú. Bỗng mẹ lên tiếng: "Còn có mẹ thật sướng nhất nhì?".

Ba đưa bạn đưa mắt nhìn nhau, Hải sún nhanh nhẩu bảo: Chả sướng gì đâu. Suốt ngày bị ăn mắng ấy. Thật! Tớ thế! Mẹ tớ suốt ngày gào lên: "Hải, sao còn chưa đi tắm, bẩn như mốc trong cống ra thế mà còn ngồi xem tivi ả?". "Hải, sao mày không

nhìn thằng Trọng đen bạn mày ấy, nó học giỏi như thế mà mày đi học mãi không thuộc được cái bảng cửu chương! Con với cái, ăn gì mà ngu thế? Sao mày cứ để mẹ phải gào lên là thế nào hả?". Mà tớ thế là tớ có bắt mẹ tớ phải gào lên như thế đâu!

Trọng đen thì hí hí cười và nói: Thế ra mẹ cậu cũng đem tớ ra để so sánh với cậu ả? Còn mẹ tớ lại đem cậu ra so sánh với tớ. Thì ra các mẹ của chúng mình đều giống nhau. Cứ thích con mình giống con người khác. Các mẹ chán phèo nhì?

- Thì tại mẹ các cậu muốn các cậu ngoan ngoãn, sạch sẽ,

giỏi giang nên mới thế đấy!- Lan điệu lên tiếng ra vẻ rất hiểu chuyện, rồi nó thờ đả: Mẹ tớ cũng thế!

Mẹ nhìn ba đưa bạn thân rồi kết luận: "Có mẹ sướng thế còn gì? Được mẹ lo lắng, nhắc nhở, mắng mỏ cho nhanh tiến bộ. Tớ chỉ cần có mẹ ở bên, mẹ mắng gì tớ cũng chịu hết".

Ba đưa nhìn mẹ và gái gái đầu đầy ân hận. Chúng nó có tình "nói xấu" mẹ như vậy để an ủi mẹ, để mẹ đỡ thêm mẹ. Vậy mà mẹ lại thêm cả tiếng mẹ mắng. Chúng thấy mình may mắn quá! Thật sự may mắn khi còn có mẹ ở bên.

Rồi một buổi chiều, mẹ lại hẹn các bạn đến gốc cây gạo đầu làng. Nó hỏi hộp chờ đợi, một lúc lâu mới thấy ba đưa bạn thân đi tới. Mẹ ngoác ngoác các bạn lại gần rồi trịnh trọng tuyên bố:

- Tớ sắp có mẹ rồi!
Rồi nó háo hức kể, tối hôm qua bố nó đưa một cô xinh ơi là xinh, hiền ơi là hiền về nhà và hỏi nó:

- Đây là cô Phương, cô giáo dạy mầm non ở xã bên. Con có muốn có làm mẹ của con không?

Chỉ nghe bố nói vậy, Mẹ đã vui mừng chạy đến ôm chầm

lấy cô Phương và vui vẻ nói:
- Con chào cô! Con thêm có mẹ lâu lắm rồi ả!

Nghe mẹ ngây thơ nói, bố quay mặt đi, nước mắt rưng rưng. Còn cô Phương thì ôm chặt nó vào lòng và nói:

- Chào con, mẹ nhất định sẽ yêu thương con. Mẹ hứa!
Thằng Hải sún nghe mẹ kể như vậy, nó ngập ngừng bảo:
- Cô ấy có đẻ ra cậu đầu mà yêu thương cậu?
- Đúng rồi, cô ấy chỉ là mẹ ghê thôi! - Trọng đen cũng lo lắng lên tiếng.

Lan điệu đưa tay cầu hai thằng bạn thật đau và nói:
- Các cậu có im đi không? Người lớn không nói dối trẻ con. Nhất định cô Phương sẽ yêu thương mẹ. Bạn ấy ngoan thế cơ mà!

Mẹ nhìn các bạn với ánh mắt lấp lánh ngập tràn nắng ấm. Nó thủ thỉ bảo:
- Mẹ ghê cũng là mẹ. Tớ nhất định sẽ yêu thương mẹ và thật ngoan. Nhất định mẹ cũng sẽ yêu thương tớ.

Nói rồi nó chạy vòng quanh gốc cây gạo với một vẻ vui sướng và hạnh phúc không gì sánh được, cái miệng đỏ hồng, xinh xắn gọi vang:

- Mẹ ơi! Mẹ ơi!...



Tại bảng ghi

Tại cổng một cơ quan, sáu khi xuống xe, tắt máy, người đi xe vẫn không chịu dắt bộ theo tấm bảng ghi tại đây. Anh bảo vệ liền quát:
- Này anh kia, sao anh không dắt xe vào mà đứng cản đường không cho xe khác vào thế?
- Tại bảng ghi "xuống xe, tắt máy..." mà không thấy ghi "trả số" nên em dắt bộ không được ả!

Chuyện ở nghĩa địa

Nửa đêm, trong khu nghĩa địa có hai bộ xương sống lại, đi lang thang ngoài đường. Rồi bộ xương thứ nhất hỏi bộ xương thứ hai:
- Tại sao anh chết?
- Tôi già rồi bị bệnh chết. Thế còn anh thì sao?
- Tôi cũng như anh.
Hai bộ xương đang đi thì thấy một bộ xương tá toi đi ngoài đường, chúng hỏi bộ xương ấy:
- Anh bị gì mà chết thảm thế!
- Chết cái gì mà chết! Tôi mới bị vợ đánh vì đi nhận về đây này!

Tò mò

Hai cô gái mới quen với nhau:
- Bạn trai tớ nói tớ là quá tò mò.
- Anh ta nói thẳng với cậu như vậy?
- Không, nhưng anh ấy đã viết như thế trong nhật ký.

Nhảy cầu

Hai người say sưa nói về niềm tự hào với cây cầu cao ngất ngưỡng của quốc gia mình.
- Cây cầu ở nước tôi cao đến mức một người muốn nhảy cầu tự tử phải mất 10 phút mới có thể chạm nước và chết đuối.
- Vậy đã thấm vào đâu. Ở nước tôi, một người muốn nhảy cầu tự sát thường chết đuối ngay trong lúc nhảy cầu.

Nói một câu

Con của hai luật sư khoe:
- Ông giám đốc tham ô 9 tỷ đồng, nhờ bố tớ nói có một giờ mà ông ta chỉ bị có 2 năm tù treo.
- Nhằm nhờ gì, lão Y buôn lậu tới 2 kg heroin, nhờ bố tớ nói có một câu mà lão khỏi phải tù ngày nào.
- Bố cậu nói câu gì?
- Câu ngắn thôi: "Đề nghị tử hình".

Chồng mê công việc

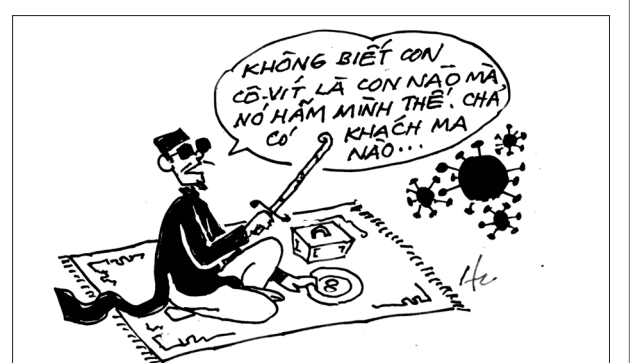
Một phụ nữ phàn nàn với chuyên gia tư vấn đời sống vợ chồng:
- Chồng tôi mãi mê công việc quá, đến mức anh ấy tuyệt đối không quan tâm gì đến tôi.
- Thế ông ấy làm nghề gì?
- Tôi đâu có biết!

Món ăn lạ

Trong nhà hàng châu Á, ông khách muốn thử ném một trong những món lạ: món vịt hầm măng theo lối Keng.
- Bụng cho tôi món ấy - ông ta nói với phục vụ bàn. Rồi ông ta hỏi:

- Chắc Keng là tên của người đã nghĩ ra cái món mà tôi cho là rất ngon đó?
- À... không phải đâu thưa ông. Đó là tiếng lè vi sóng báo cho biết món mà ông sắp ăn đã được rã đông và hâm nóng...
NH (ST)

Góc biếm họa



Tranh: NGUYỄN DŨNG và HUY CHƯƠNG